С П Р А В К А

за отразяване на постъпилите становища при общественото обсъждане в периода 10.09.2025 г. – 23.10.2025 г. по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове на документи относно проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност

№ по ред	Изготвил становището	Съдържание на становището	Отразяване на становището	Мотиви
1.	09 септември 2025 г. 18:36:12 ч. buenova	Какво правим с обезопасяването на децата в атракционните влакчета? С изричното регламентиране на факта, че същите могат да се управляват само от водачи кат. Д и куп други неуредени с двата члена в закона неща. Чакате някое влакче да се превърне в ковчег ли? Едно такова блъсна и без малко да убие една жена в Русе преди година. Какво правим с отдаването под наем на АТВ, ИЕПС, велосипеди? Отново се работи на парче и ще Ви помоля да не ми пишете в справката, че го приемате по принцип, но не било по проекта, а да седнете и да помислите и а това. Едно АТВ вече уби една жена. Не е ли достатъчно. Синът й още е в кома.	Приема се	Правна уредба на поставените въпроси към момента съществува в Закона за движението по пътищата, като с последните изменения и допълнения в Закона за движението по пътищата голяма част от поставените въпроси са съществено преуредени.
2.	11 септември 2025 г. 16:16:18 ч. akmail	Оценка на въздействието Моля на портала да се качи предварителната оценка на въздействието, каквато се изисква според чл. 20 от ЗНА, заедно с резултатите от нейното съгласуване с администрацията на Министерския съвет. Така ще стане ясно дали предложеният законопроект отговаря в пълна степен на нормативните правила и изисквания относно нормативните актове.	Приема се.	Предварителната оценка за въздействието е оповестена по установения ред.
3.	12 септември 2025 г. 14:25:27 ч. akmail	Принципни възражения Възразявам срещу заглавието на закона, защото смятам, че не е спазено изискването на чл. 24, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. Според заглавието на закона неговият главен предмет трябва да бъдат основните изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Обаче никъде в закона не се регламентират каквито и да било изисквания за безопасност. Вместо това една трета от членовете на закона (цялата глава осма) е посветена на налагането на	Приема се частично.	Наименованието на законопроекта е Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Законопроектът съдържа тези изисквания – съоръженията, оборудването и екипировката,

		принудителни административни мерки (ПАМ) и административни наказания. Което показва, че всъщност основната цел на закона е да служи като бухалка срещу бизнеса с атракционни услуги. Въвеждането на изисквания за регистрация и на основания за налагане на строги наказания по никакъв начин не способства за повишаване на безопасността при ползването на такива услуги. Предлагам следното: а) заглавието на закона да се промени на: Закон за регистрацията на доставчици на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност б) текстът на чл. 1 да се промени на: Чл. 1. Този закон урежда изискванията за регистрация на доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, условията и редът за извършване на тази регистрация и контролът спрямо доставчиците на тези услуги. Алтернативно, ако предложителите на закона искат да запазят неговото име непроменено, предлагам от текста на закона да отпадне глава втора, тъй като тя включва общи изисквания към доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, което няма никакво отношение към главния предмет на закона, посочен в неговото заглавие (изисквания за безопасност).		които се използват за предоставяне на услугите, следва да бъдат придружени с документ от производителя, за съответствие с изискванията за безопасност. Доставчиците на услуги, предмет на законопроекта, сключват задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, при възникване на застрахователен интерес. Доставчиците на услуги, утвърждават план за безопасност и определят отговорно по безопасността лице. Въвеждат се сериозни ангажименти за отговорното по безопасността лице. Доставчиците на услуги поддържат на видно място необходимата информация, свързана с мерките за безопасност при предоставяне на услугите. Доставчиците на услуги осигуряват също така провеждането на първоначално и ежегодно обучение и инструктаж на наетите за предоставянето на услугата лица, предвидени в плана за безопасност при предоставяне на услугите. Съществена част от разпоредбите на законопроекта са насочени и към ползвателите на услугите, включително, но не

				само се предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за нейното ползване и с рисковете, свързани с нея. Създават се специални правила за изискванията за безопасност при предоставянето на водноатракционни и въздушноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Въвеждането на специално регистърно производство също е част от политиката по създаването на общи изисквания за безопасност, защото предмет на вписване в регистъра са лицата, които предоставят такива услуги, включително, но не само и необходимите данни за съответното лице, кратко описание на услугите, място на предоставяне, отговорно по безопасността лице. Към заявлението за регистрация се прилагат и план за безопасност при предоставяне на услугите, проект на застрахователна полица за застраховка „Злополука“, документ от производителя на съответното съоръжения, оборудване или екипировка, сертификат за оценка на съответствието.

4.	12 септември 2025 г. 14:27:19 ч. akmail	Възражения по чл. 2 В ал. 1 на чл. 2 е дадено определение за това какво е атракционна услуга, представляваща източник на повишена опасност. Според това определение такава услуга е „всяка дейност, свързана с използването на съоръжения, оборудване или екипировка с развлекателна цел, която би могла да доведе до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите ѝ и/или на трети лица, и която се предоставя срещу заплащане.“ В същото време класификацията, дадена в ал. 2 и направена съобразно съоръженията, оборудването или екипировката, с които се предоставят услугите, не обхваща всички атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност по смисъла на определението в ал. 1. Така например в тази класификация липсват пътни превозни средства, които се отдават под наем за кратко време с цел развлечение – например тротинетки (известни и като „индивидуални електрически превозни средства“), АТВ-та, велорикши и други. Тези атракционни услуги не попадат в нито една от категориите, посочени в ал. 2. Превозите с атракционна цел по смисъла на Закона за автомобилните превози също не попадат в класификацията, направена в ал. 2, защото те не отговарят на определението за увеселително съоръжение (най-малкото не се движат с висока скорост), нито са водноатракционни или въздушноатракционни услуги. Предложение: Класификацията по ал. 2 да се допълни и прецизира, така че да включва и атракционни услуги, предоставяни с пътни превозни средства, включително чрез отдаване под наем, тоест когато ползвателите на услугите сами управляват съответното превозно средство.	Приема се частично.	Проектът на закон е прецизиран. Наред с това в преходните и заключителните разпоредби са предвидени и необходимите изменения и допълнения в Закона за автомобилните превози. Част от поставените в това становище въпроси съм момента имат правна уредба в Закона за движението по пътищата – така например т. нар. АТВ и електрическите превозни средства са уредени в последния. Предоставянето под наем на съответни съоръжения, оборудване и/или екипировка, е предмет на други – наемни правоотношения и не урежда отношения между доставчик на атракционна услуга, представляваща източник на повишена опасност и потребител, тоест предмет на закона е предоставяне на услугата като обем от дейности.
5.	12 септември 2025 г. 14:28:51 ч. akmail	Заглавие на глава втора Заглавието на всяка глава трябва да съответства на нейния предмет. И тъй като разпоредбите в глава втора не поставят никакви изисквания към доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, а се отнасят до	Приема се частично.	Законопроектът е прецизиран. Цитираната в становището Глава втора съдържа общите изисквания към доставчиците на услуги, представляващи източник на повишена опасност. Част от изискванията

		тяхната регистрация, предлагам нейното заглавие да се промени на: Регистрация на доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност		е и въвеждането на регистър за тези доставчици. Целта на регистъра е „опубличаването“ на доставчиците на посочените услуги, както и осигуряването на необходимите мерки за безопасност и контрол.
6.	12 септември 2025 г. 14:30:04 ч. akmail	Възражение по чл. 5 Възразявам срещу формулировката на чл. 5, защото я намирам за неточна. На практика доставчик на услуги по чл. 2 може да бъде и лице, което не е вписано в регистъра по чл. 6, ал. 1. Което се потвърждава и от разпоредбата на чл. 29. Освен това услугите по ал. 2 се предоставят срещу заплащане, така че лицата, които ги предлагат, трябва обезателно да бъдат търговци. Ето защо предлагам чл. 5 да се промени по следния начин: Чл. 5. Доставчик на услуги по чл. 2 може да бъде само търговец, вписан в регистъра по чл. 6, ал. 1.	Не се приема	Законопроектът не въвежда изискване доставчиците на услуги, предмет на предвижданата правна уредба задължително да бъдат търговци. Последното би създало неоправдани ограничения.
7.	12 септември 2025 г. 14:34:25 ч. akmail	Възражения по чл. 6 На първо място искам да възразя срещу наличието на две втори алинеи в чл. 6. С оглед на препратката, която се прави в ал. 5 към ал. 4, явно не става въпрос за грешка в номерирането на алинеите от този член. Така излиза, че една от вторите алинеи е включена по погрешка. Въпросът е коя е грешната алинея. Според мен грешна е първата ал. 2, която е напълно излишна, защото урежда въпрос, който вече е нормативно уреден – за справка чл. 7, ал. 1 от НАРЕДБА ЗА ОБЩИТЕ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНФОРМАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ, РЕГИСТРИТЕ И ЕЛЕКТРОННИТЕ АДМИНИСТРАТИВНИ УСЛУГИ. Ето защо предлагам първата ал. 2 да отпадне от проекта. На следващо място възразявам срещу формулировките на втората ал. 2 и на ал. 3, защото написаното в тях не съответства на разпоредбата на ал. 1, според която министърът на туризма трябва да създаде и поддържа „публичен електронен регистър на доставчиците на услуги по чл. 2“. Докато във втората ал. 2 и в ал. 3 се говори за вписване в този регистър на услуги.	Приема се.	Законопроектът е прецизиран. Регистърът е един, води се от министъра на туризма, като част от Националния туристически регистър, като кметовете на общини и райони имат достъп до последния, с цел извършване на регистрация, в определените от законопроекта случаи.

		За да се разреши това противоречие, предлагам във всяка от тези алинеи пред думата „услуги“ да се добавят думите „доставчици на“. Също така, възразявам срещу ал. 4 и 5 по следните съображения: а) Не става ясно кой трябва да създаде регистрите по чл. 6, ал. 4, защото законовият текст предвижда кметовете и съответните длъжностни лица само да „водят и поддържат“ тези регистри. б) От мотивите на закона не се разбира защо всеки кмет на община трябва да води отделен регистър, вместо цялата информация да бъде концентрирана в един регистър. в) Не става ясно какъв изобщо е смисълът на регистрите по ал. 4, при положение че според чл. 5 и ал. 6 на чл. 7 правото да се предоставят услуги зависи единствено от вписването на доставчика в регистъра по чл. 6, ал. 1. г) Според ал. 3 от чл. 6 кметовете на общини ще имат право да правят вписвания в регистъра по ал. 1. Ако необходимите данни ги има в регистъра по ал. 1, защо тези данни трябва да ги има и в друг, общински регистър. Няма смисъл да има 266 (толкова е броят на общините в страната) отделни регистри, когато за целта може да се използва и само един. Предлагам от проекта да отпаднат ал. 4 и 5 на чл. 6.		
8.	12 септември 2025 г. 14:36:20 ч. akmail	Възражения по чл. 7 Възразявам срещу ал. 1 на чл. 7 по следните причини: а) Според разпоредбата всяко лице, което възнамерява да предоставя услуга по чл. 2 „подава заявление по образец до министъра на туризма или до кмета на съответната община – в случаите по ал. 3“. Ето какво гласи ал. 3, към която се препраща: „3) Правото да се предоставя услуга по чл. 2 възниква от датата на вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1.“ Предлагам препратката в ал. 1 към ал. 3 да се заличи или ал. 3 да се приведе в съответствие със смисъла на ал. 1.; б) С второто изречение на практика се урежда съдържанието на заявлението. При това положение се обезсмисля създаването на негов образец, още по-малко този образец да се определя с наредба. Защото наредбата като подзаконов нормативен акт не може да противоречи на закона и единствено може да предвиди	Приема се частично.	Законопроектът е прецизиран. Предвидено е съдържанието на регистъра (какво се вписва), предвидено е заявлението да се подава по електронен път, също така министърът на туризма следва да утвърди образец на заявление. В преходните и заключителни разпоредби на законопроекта са предвидени и необходимите преходни периоди, включително за организиране на регистъра, приемането или издаването на нормативните актове по прилагането на закона, както и задължението за промените в

		как да бъдат разположени данните, които трябва да се съдържат в заявлението. Което е без никакво практическо значение. Ето защо предлагам изречение второ в ал. 1 да се заличи или, алтернативно, да отпадне образеца на заявление. Също така възразявам срещу ал. 6, с която се забранява предоставянето на атракционни услуги преди вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1. Възражението ми е продиктувано от това, че няма ясен срок, в който въпросният регистър ще бъде създаден, а в същото време в ПЗР не е предвиден отлагателен срок за влизането в сила на тази забрана. Предлагам в ПЗР да се включи разпоредба със следния примерен текст: § хх. Забраната по чл. 7, ал. 6 не се прилага, докато не стане възможно вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1.		съществуващи нормативни актове, когато последните е необходимо да бъдат приведени в съответствие с предвиденото в законопроекта.
9.	12 септември 2025 г. 14:44:53 ч. akmail	Възражения по чл. 8 С разпоредбите на чл. 8 от закона се въвежда задължение за доставчиците на атракционни услуги да застраховат своята отговорност. Но в мотивите към законопроекта е посочено, че със закона ще се въведе изискване за съвсем друга застраховка - задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, ползващи атракционни услуги. Отделно разпоредбата на ал. 1 от чл. 8 е неясна и двусмислена. Според нея лицата, ползващи услугата, не са трети лица (а какви са тогава?!) и съответно доставчиците на услуги трябва да застраховат своята отговорност веднъж спрямо тези лица и отделно спрямо трети лица. Не се разбира и защо условията и редът за сключване на тази задължителна застраховка "Отговорност" трябва да се определят с наредба, предложена от министъра на туризма, при положение че нито този министър, нито оглавяваното от него министерство ще осъществяват контрол по прилагането на този закон (виж чл. 39 от законопроекта). Затова предлагам от законопроекта да отпадне изискването за задължителни застраховки „Отговорност“ на доставчиците на услуги. Алтернативно предлагам:	Приема се частично.	Текстовете на законопроекта са прецизирани и в тази им част. Проектът предвижда доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност да сключват задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, източник на повишена опасност, при възникване на застрахователен интерес. Законопроектът предвижда, че застрахователен интерес възниква от датата на вписване в регистъра или от датата на изтичане на сключения застрахователен договор за тази застраховка.

		- разпоредбата на чл. 8 да се прецизира, като в нея се промени вида на изискваната застраховка (от отговорност на злополука), както е посочено в мотивите; - в чл. 39 да се добави и министъра/министерството на туризма като контролен орган.		
10.	12 септември 2025 г. 16:10:55 ч. a.pandeliev	Предложение по чл. 23 и чл. 39 от Закона 1. „Чл. 23. (1) Предоставянето на водноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 3 в други водни обекти, извън тези по ал. 1, се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазването на изискванията на този закон и на актовете по неговото прилагане.“ При така написаната разпоредба не става ясно кои са тези „други водни обекти, извън тези по ал.1“., тъй като посочената ал. 1 не е ясно от кой член е. Може би се има предвид чл. 22, ал. 1 от Закона, но това не е ясно. 2. „Чл. 39. Контролът по прилагането на този закон се осъществява от: 1. кмета на общината по местонахождение на предоставянето на атракционна услуга по чл. 2, ал. 2 или упълномощено от него длъжностно лице – за услугите по чл. 2, ал. 2, т. 1 и за водноатракционните услуги, когато се предоставят във водни обекти извън тези по чл. 2, ал. 2, т. 3;“ В чл. 2, ал. 2 от Закона са изброени атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, съобразно съоръженията, оборудването или екипировката, с които се предоставят, като в т. 3 е записано „водноатракционни услуги“. Тук отново не става ясно кои са тези „водни обекти извън тези по чл. 2, ал. 2, т. 3“ Това е от съществено значение, когато се предоставят водноатракционни услуги във водни обекти например язовири, които са публична общинска собственост и в такъв случай, контролът по прилагане на този закон следва да се осъществява от кмета на общината по местонахождението на предоставяната водноатракционна услуга. 3.	Приема се частично.	Законопроектът въвежда разграничение между водноатракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност, когато последните се предоставят във вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища, и когато се предоставят във водни обекти, извън тях. В тази връзка текстовете са прецизирани с цел постигане на необходимата яснота. „Първата“ група услуги и към настоящия момент за голямата си част имат правна уредба – в наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Съществуваща правна уредба ще бъде съответно допълнена и приведена в съответствие с общите изисквания, които се съдържат в законопроекта. По отношение на „втората“ група от тези услуги – за тях ще се приложат общите изисквания в законопроекта, като последните ще бъдат допълнени с необходимата специфика в предвидената наредба на

		Смятам че по смисъла на този закон като „Водноатракционни услуги“ следва да бъдат включени и услугите с водните колела, за които също липсва правна регламентация и доставчиците на такъв туп услуги се възползват от това. По язовирите все по-често започват да се появяват доставчици на подобни услуги, предлагащи разходка с водни колела, без да прилагат никакви обезопасителни мерки, което застрашава живота и здравето на гражданите. Не е ясно и на какви изисквания следва да отговарят доставчиците, за да предлагат подобен тип услуга и кой следва да следи за спазването им.		Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката и индустрията, министъра на туризма, министъра на младежта и спорта и председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. В раздела за контрол, са посочени и контролните органи, както и техните правомощия.
11.	12 септември 2025 г. 21:57:16 ч. icosot	Атракциони с превозни средства В проекта на закон липсват услугите по отдаване на АТВ-та, тротинетки и други превозни средства под наем за развлечение. Затова предлагам тези услуги да се добавят изрично в класификацията по чл. 2. Ако предложението ми не се приеме, тогава нека да се допълни в чл. 3, че тези услуги не попадат в обхвата на този закон. Така ще се знае при следващ инцидент с взето под наем АТВ или тротинетка кой министър (Г. Караджов) трябва да бъде сочен с пръст като виновник.	Приема се частично.	Т. нар. АТВ са предмет на уредба и към момента в Закона за движението по пътищата. За превозите с атракционна цел и към момента съществува уредба в Закона за автомобилните превози, в която с настоящия законопроект се предлагат съответни промени.
12.	нед 14.9.2025 23:25 Marcho Paunov m.paunov88@gmail.com	Казвам се Марчо Паунов и съм експерт в областта на въжените и въздушните атракции! Притежавам 2 големи атракциона в Родопите и съм построил въжената линия на българската полярна база на остров Ливингстън Антарктика! Въжените атракциони представляват 50% от атракциите в България и смятам, че трябва да отговарят на точни изисквания и параметри. Само в района на Централните родопи има повече от 10. Виждам, че е пуснато обществено обсъждане на законопроект за атракционите. Проектозаконът добре описва административния и регистрационния ред, но по никакъв начин не описва какви ще са техническите изисквания за всеки един атракцион. Дори и да бъдат проверявани от акредитирани органи, съоръженията никак няма да бъдат безопасни, защото няма	Приема се по принцип.	С настоящия законопроект се прави първата стъпка при уреждането на тези обществени отношения. Съставителите на законопроекта оценяват, че вероятно част от съществуващите „атракциони“ няма да получат желаната пълна правна уредба. Затова е важното да се създадат общите изисквания за безопасност, лицата, които предоставят подобни услуги да бъдат „опубличени“, чрез вписването в регистъра, да се формулират основните задължения на

		да има точни технически изисквания към съответното съоръжение. Например, аз притежавам алпийски тролей, който представлява съвкупност от различни носещи елементи! Някои от тях притежават международни лицензи и декларации за съответствие, но други не защото се правят на място според терена. Да речем започвате да строите въжен алпийски тролей. Поръчвате си въжетата от сертифициран производител, но вие не знаете какво точно въже трябва да ползвате. Дори и да наемете някой проектант конструктор, той също не знае, защото никога на е правил подобно нещо. Имам наблюдения, че всеки си слага каквото му падне. Това че има сертификат не значи, че е подходящо за тази цел. Всички въжета така или иначе имат някакъв сертификат! След което вие трябва да анкерирате скалата или да отлеете бетонен фундамент, за да монтирате металната конструкция, която ще държи основното въже. Но като никъде в закона не пише на колко килонютона точно трябва да отговаря алпийския тролей, как акредитирания орган ще проверява. Анкерирането в каква скала се прави и на какво натоварване може да издържи! Въжето се монтира върху метална конструкция, която също се произвежда в България според терена. Денивелацията и спирачния механизъм също са много важни, дори бих казал ,че са най-важни за правилната работа на съоръжението. И пак излиза въпрос, как акредитирания орган ще проверява тези всички неща, като те няма да са експерти в тази област и на практика всеки собственик на алписйки тролей, ще си слага каквото въже поиска и ще му задава какъвто наклон поиска. Давам за пример Алпийския тролей, но това същото се отнася за бънджита, люлки, въжени градини , парашутите дърпани от лодка и т.н. Може да съм ви полезен в изготвянето на технически параметри за въжени атракциони, за да има единен модел и		лицата, които предоставят подобен тип услуги, както и да бъдат установени съответните контролни правомощия на държавните и общинските власти.

		технически параметри, на които трябва да отговаря едно такова съоръжение. Тези параметри трябва да включват: 1 параметри на основното въже (допустим диаметър, максимално разкъсващо усилие в килонютони, конструкция, оплетка и т.н.); 2. Метална подпорна конструкция и анкери (закотвящи елементи) (параметри и изисквания в килонютони); 3. Алпийска екипировка - сертификати и периодични тествания; 4. Спирачен механизъм (много важно звено)-допустими отстояния начин на монтаж и т.н. 5. Проверка на анкерните групи (тестване с специален уред по посока на натоварването); Много ще съм благодарен ако ми отговорите на писмото и вземете отношение по тези въпроси с техническите изисквания към самите съоръжения. Това наистина ще доведе до много по голяма безопасност отколкото административните промени и изисквания по регистрация!		
13.	пон 15.9.2025 19:42 Георги Николов georgi_n1993@abv.bg	Пиша Ви в качеството си на опитен парашутист, занимаващ се от близо 7 години със спорта както любителски, така и професионално, по повод интересна точка от проекта засягаща полетите с уингсют. Отправям критика към предложеното, тъй като полетите с уингсют не са атракцион сами по себе си. Те не могат да се предлагат на човек, в качеството си на турист, клиент или търсач на подобен тип атракциони, а са достъпни само за опитни, професионално квалифицирани, преминали специфични обучения парашутисти. Справка: Ц лиценз (третия от четирите възможни) - минимум 200 парашутни скока, 80 от тях в последните 6 месеца + курс с определен брой скокове, по време на които участникът трябва да изпълни редица елементи и задачи.	Приема се.	Отпаднало от законопоекта.

		Уингсюта е дисциплина в спортния парашутизъм, към която все още малцина имат възможността и квалификацията да изпълняват. По никакъв начин тя не спада към атракционите достъпни свободно за всеки гражданин. Именно по тези причини моля тази точка да бъде премахната, за да не се възпрепятства крехкото развитие на този спорт.		
14.	четв. 18.9.2025 22:15 Sko4ibg Skydiving sko4ibg@gmail.com	Чл. 8. (1) Доставчиците на атракционни услуги по чл. 2 застраховат отговорността си спрямо лицата, ползващи услугата и спрямо трети лица. (2) Условията и редът за задължително застраховане по ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на министъра на туризма. Застраховка професионална отговорност за определени отрасли на този тип дейности не се предлага на застрахователния пазар. Ако такава застрахова не съществува, как Изпълнителя може да отговори на чл. 8 ал. 1?	Приема се.	Застраховката на отговорността на лицата, които предоставят услугите, предмет на законопроекта, е отпаднала.
		Застраховката злополука е опционална и не е задължителна за парашутен скок във всички страни членки на ЕС. Лицето бива запознавано с рисковете от трайни наранявания или смърт и може да вземе лично решение дали да направи самостоятелно такава застраховка. Изпълнителят на услугата може да застрахова свои персонал за застрахова тип гражданска отговорност към трети лица.	Не се приема.	Поради това, че услугите, предмет на проекта представляват източник на повишена опасност, се предлага задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, източник на повишена опасност по закона.
		Чл. 9. (1) Доставчиците на услуги по чл. 2 утвърждават план за безопасност при предоставяне на услугата и определят отговорно лице за безопасността. (2) Отговорното за безопасността лице: 1. организира ежедневните проверки по този закон; 2. поддържа технически паспорт на съоръжението, оборудването и екипировката – когато е приложимо;	Приема се частично.	Целта на проекта е да въведе общи (приложими за всички доставчици на услуги) минимални изисквания.

		3. провежда регулярно обучение по плана по ал. 1 и инструктаж на персонала; 4. незабавно уведомява при инциденти компетентните органи. (3) Отговорното за безопасността лице трябва да притежава най-малко средно специално или висше образование в техническа или сходна област и най-малко една година опит в експлоатацията или поддръжката на съоръжения, оборудване или екипировка, с които се предоставят услуги по чл. 2. Квалификацията на Лицето по безопасност трябва да се определя на база на завършени курсове и квалификации. Ценза за академичното образование по никакъв начин не повишава неговата специфична експертиза в областта на конкретния атракцион. Още повече няма специфична академична специалност за парашутизъм докато курсове за инструктор или специалист по поддръжка на материална част (парашутен ригер) са стандарт в цял свят. (4) Планът за безопасност по ал. 1 включва минимум: 1. инструкции за безопасна експлоатация и съхранение на съоръженията, екипировката и оборудването; 2. данни за използването на съоръженията, екипировката и оборудването и оценка на годността им спрямо указания от производителя срок; 3. правила и процедури за действия при инциденти; 4. мерки, свързани с метеорологичната обстановка и природни явления – когато е приложимо; 5. мерки за осигуряване на навременна първа помощ до идване на екип на спешна медицинска помощ; 6. изисквания за притежаване на задължителни специфични умения, свързани с предоставяне на съответната услуга. Чл. 12. (1) Доставчиците на услуги по чл. 2 изготвят и поддържа на видно място правила за безопасност. (2) Правилата по ал. 1 включват информация най-малко за:	Приема се частично	Текстовете на проекта са редактирани.

		1. възрастовите и други ограничения при предоставянето на услугата; 2. правила за поведение на ползвателя преди, по време и след предоставянето на услугата; 3. описание на възможните рискове; 4. описание на забранените по време на предоставянето на услугата предмети, както и други специфични правила. (3) Доставчиците на услуги по чл. 2 провеждат предварителен инструктаж преди началото на предоставяне на услуга по чл. 2 на всяко лице, като го запознават подробно с правилата по ал. 1 и дават необходимите пояснения. Правилата могат да бъдат публикувани на уебстраница на изпълнителя, поради това че голяма част от услугите се закупуват онлайн и клиента би могъл да се запознае предварително и да реши дали иска да закупи услугата ако правилата, условията и рисковете са приемливи за него. В определени случаи табелите не биха били приложими. Чл. 14. Лицата, които ползват услуга по чл. 2 са длъжни: 1. преди ползване на услугата да се запознаят с правилата за безопасност при ползване на услугата и да подпишат декларацията за информирано съгласие; 2. да спазват указанията на лицата, които предоставят услугата и да ползват необходимите индивидуални предпазни средства съобразно изискванията за предоставяне на услугата. Освен правилата Доставчика на услугата трябва да запознае ползвателя с потенциалните рискове при практикуване на съответната дейност. Ползвателя трябва с ясно писмено волеизявление да приеме тези рискове и ако има настъпили вредни последствия, независещи от Доставчика да не може да има основателни претенции към Доставчика. В противен случай текста е едностранчив поставя доставчика в неравностойно положение. Рискове при практикуването на този тип дейности съществуват. Те биват минимизирани, но не могат да бъдат елиминирани напълно. Поради, което е	Приема се частично. Приема се частично.	Текстовете на проекта са редактирани. Текстовете на проекта са редактирани.

		необходимо да бъдат защитени и интересите на Доставчика освен на Ползвателя. Чл. 21. (1) Предоставянето на въздушноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2 се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазване на изискванията на този закон, Закона за гражданското въздухоплаване и актовете по прилагането му. (2) Услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, свързани с тандемни скокове с парашут, се предоставят от авиационен оператор по чл. 64 от Закона за гражданското въздухоплаване или от лице, което има сключен договор за извършване на въздухоплавателната дейност с авиационен оператор. Въздухоплавателните средства, използвани за предоставяне на услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, както и операторите на въздухоплавателни средства и техните пилоти, трябва да отговарят на изискванията за безопасност, предвидени в Закона за гражданското въздухоплаване и нормативните актове по неговото прилагане. (3) При предоставяне на услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, свързани с изпълнение на тандемни или демонстрационни полети с моторни или безмоторни парапланери и делтапланери, операторът следва да разполага с нает на трудов договор пилот, който отговаря на изискванията, определени в Закона за гражданското въздухоплаване и нормативните актове по неговото прилагане. (4) Доставчиците на услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, които предоставят услугите с полети с аеростати, следва да отговарят и на изискванията, посочени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/395 от 13 март 2018 година за определяне на подробни правила за експлоатацията на аеростати, както и за лицензирането на летателните екипажи на аеростати в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1139 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2018 година относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване и за създаването на Агенция за авиационна		

		безопасност на Европейския съюз и за изменение на регламенти (ЕО) № 2111/2005, (ЕО) № 1008/2008, (ЕС) № 996/2010, (ЕС) № 376/2014 и на директиви 2014/30/ЕС и 2014/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 552/2004 и (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета. (5) Тандемни и демонстрационни полети с парапланер/делтапланер, както и тандемни скокове с парашут, се предоставят само от тандемен инструктор. (6) Забранява се предоставянето на въздушноатракционна услуга, представляваща скок с уингсют. (7) Изискванията за безопасност при предоставяне на услугите по ал. 1, както и за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които те се предоставят, се уреждат в наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на икономиката и индустрията. Скок с унксют описан в чл. 21 ал. 6 се извършва единствено обучен парашутист не може да бъде „услуга“ по смисъла на този закон, съответно не се предоставя, а се практикува. Трябва да отпадне като текст.	Приема се.	Отпаднало е от законопроекта
15.	18 септември 2025 г. 14:07:49 ч. Jordanova	Предложение за допълнение и уточняващи въпроси В чл.2, ал.2, т.1 или в Допълнителни разпоредби да бъдат посочени конкретни увеселителни съоръжения, представляващи източник на повишена опасност. 1. С какъв метод се определя повишена опасност - например за различни възрастови групи ?	Приема се частично. Не се приема.	Проектът е въвел критерий за източник на повишена опасност – чл. 2, ал. 1 от законопроекта. Кръгът от обществени отношения, предмет на закона, включително и определянето аз „източник на повишена опасност“, засяга твърде широк кръг обществени отношения, които към момента нямат детайлна и обобщена правна уредба. В тази връзка към

		2. Вписаните веднъж от друга Община в НТР съоръжения необходимо ли е да бъдат вписани отново, при временно разполагане за една-две седмици на територията на друга Община, след като представят необходимите актуални документи за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услугите-към периода посочен в Заявление за разполагане на атракционите?	Приема се по принцип.	настоящия момент е невъзможно определянето на конкретен метод, който да дефинира за всеки отделен случай повишената опасност. Кметът на общината или на района, където има такъв, ще има правомощията, включително и контролните такива само по отношение на съответната община или район.
16.	пет 19.9.2025 9:15 belin@netbg.com	Фирма Белин ЕООД, ЕИК 831752806, произвежда и експлоатира на територията на цялата страна електромеханични люлки от тип „Клатушки“ (Киди Райдс) и мини каруселии (въртележки). Пример за този тип играчки е показан на приложената снимка. Особеното при тези играчки е, че те са предназначени за малки деца под непрекъснат родителски контрол. Движението се извършва на малка височина и с ниска скорост. Във връзка с публикувания проект за закон от редица общини, в които имаме такива играчки, започнаха да постъпват запитвания дали нашите съоръжения попадат в обхвата на закона. Съгласно Допълнителните разпоредби в закона, § 1, т. 6. „Увеселителни съоръжения“ са всяко съоръжение или съвкупност от такива, които функционират чрез движение с висока скорост, бързо въртене или интензивно задвижване или на голяма височина. Във връзка с горното моля този тип играчки изрично да бъдат изключени от предлагания закон. Моля също така за официален отговор, който да можем да цитираме при запитвания от страна на нашите клиенти.	Приема се по принцип.	Проектът е дал определение на „атракционна услуга, представляваща източник на повишена опасност“ (чл. 2, ал. 2), а за въздушноатракционните и водноатракционните услуги, както и за „увеселителните съоръжения, представляващи източник на повишена опасност“, са налични определения в допълнителните разпоредби, а именно – всяко съоръжения или съвкупност от такива, технически устройства, конструкции или системи, предназначени за атракционни цели в увеселителни обекти по смисъла на § 5, т. 71 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, които функционират чрез задвижване от външен източник на енергия

				с висока скорост, бързо въртене или интензивно задвижване или на голяма височина, които при неспазване на правилата за експлоатация или при механична повреда, са източник на повишена опасност и могат да доведат до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите.
17.	Асоциацията на българските застрахователи (АБЗ) Изх. № И-25-74/19.09.2025г.	От Асоциацията на българските застрахователи (АБЗ) считаме за необходимо да вземем отношение и да изразим пред Вас позицията си по проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, обявен за обществена консултация в Портала на Министерския съвет на Р. България. Позицията ни касае основно чл. 7, чл.8 и чл. 13 от проектозакона, както и § 6 от неговите Преходни и заключителните разпоредби, с който се предлага внасянето на промени в Кодекса за застраховането (КЗ), съответно в чл. 471, ал. 2 от посочения кодекс. **Относно чл. 8:** След запознаване с представеното предложение за приемане на нов Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, бихме искали да заявим, че принципно не възразяваме по планираното въвеждане на новото задължително застраховане, въвеждано с чл. 8 от законопроекта и обективирано в задължението за доставчиците на атракционни услуги да сключват застраховка за отговорността си спрямо ползвателите на услугите и трети лица. Опасенията ни в това отношение са свързани най-вече липсата на яснота относно обхвата на покритието и лимитите на отговорност за описаната застраховка, както и	Приема се частично.	Предвид изложените сериозни опасения с липсата на яснота относно обхвата на покритието, лимитите на отговорност, както и изразените принципни затруднения от страна на Асоциацията на българските застрахователи, проектът на закон в последната си редакция предвижда задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Също така, предвид факта, че потребители на такива услуги са предимно деца (малолетни лица), законопроектът в чл. 8, ал. 3 предвижда изключване на приложното поле на чл. 438, ал. 5 от Кодекса за застраховането. Наред с това, проектът предвижда и неприлагане на чл. 476 от Кодекса за застраховането относно размера на минималната застрахователна сума по

		от непрецизното въвеждане на застраховката - само като „застраховане на отговорността“. В тази връзка считаме, че е необходимо в закона да се уточни вида на застраховката - ако искаме участниците на застрахователния пазар да предлагат едни и същи покрити рискове и да се подчиняват на единни условия. Също, че е препоръчително тази нова задължителна застраховка да се въведе като застраховка по чл. 469 от Кодекса за застраховането – застраховка „Професионална отговорност“ която по силата на чл. 468, във връзка с чл. 429 от представлява особен (частен) и отделно регламентиран случай на застраховката „Гражданска отговорност“. Това би било правилно и уместно, доколкото застраховката по чл. 8 би следвало да покрива именно отговорността на застрахования за вреди, причинени от него при извършване на правно регламентираната му дейност по Закона за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, за която е регистриран и във връзка с която е сключен застрахователният договор. Съответно, това ще направи приложими разпоредбите и практиките по отношение на тази застраховка по чл. 469 от КЗ по отношение на дейността по Закона за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, като заедно с това ще обуслови допълнителното и детайлно регламентиране на множество детайли и аспекти на застраховката в съответната наредба. В този смисъл считаме за позитивно, че в чл. 8, ал. 2 от Закона за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги е предвидена законова делегация за издаване на подзаконов нормативен акт – наредба, чрез която тази допълнителна детайлна регламентация би могла да се осъществи. Бихме отбелязали, че работата по наредбата следва да е задълбочена, внимателна и да се проведе при широко		задължителната застраховка „Злополука“ (последната е 50 000 лева за всяко събитие за всеки пътник). Предвижда се Министерският съвет по предложение на министъра на туризма, министъра на финансите, министъра на туризма и министъра на транспорта и съобщенията да определи минималната застрахователна сума по задължителната застраховка „Злополука“ за настоящия случай.

		участие на заинтересованите лица от различни сектори, в т.ч. и най-вече на застрахователите. Също, че ще е необходимо чрез наредбата да се даде нормативна яснота относно обхвата на покритието по застраховката и изключенията от него; лимитите на отговорност, съответно единичен и агрегатен такъв; възможността застрахователя да изисква документи за изясняване на обстоятелства и с оглед оценката на риска, в това число целия набор от акредитационни документи за извършване на дейността на атракционни услуги и др. значими аспекти на застраховката за професионална отговорност - за да може чрез нея адекватно да се осъществят целта и задачите, с оглед на които същата се въвежда. Във връзка със застраховката по чл. 8 следва да се отбележи още, че тя ще обуслови сериозни затруднения и рискове за Застрахователите, които също следва да бъдат взети предвид при въвеждането и регламентирането, в т.ч. чрез съответния подзаконов акт, на този нов задължителен застрахователен продукт - в т.ч. че застрахованите услуги са източник именно на повишена опасност, което увеличава вероятността от чести и/или тежки щети, в т.ч. неимуществени, както и че възможности за презастраховане по отношение на тези застрахователни продукти често са ограничени, тъй като на международните презастрахователни пазари традиционно се отказва поемането на подобни презастрахователни рискове, което може да доведе до концентрация на рисковата експозиция по застраховката на национално ниво. Предвид гореизложеното считаме за необходимо, дори за незаобиколимо и задължително участието на застрахователния сектор при подготовката на наредбата, тъй като въпросите, които ще следва да се регламентират по отношение на и във връзка със застраховката, са силно специализирани, специфични и особено значими за сектора. **<u>В допълнение</u>**, предлагаме в закона да се предвиди, че в публичния електронен регистър на лицата, осъществяващи	Не се приема.	Ще бъде публично оповестено с акта на Министерския съвет

		дейността, следва да се съдържа информация за застрахователя и за застраховката, съответно за лимита по полицата и за срока на нейната валидност. **<u>Относно чл. 7:</u>** Във връзка с разпоредбата на чл. 7 считаме, че заложеното в неговата ал.1, т.7 е препоръчително да се преоцени и промени, доколкото към момента, в който се изисква представяне на застраховката, няма още да е факт вписването на застрахованото лице в съответния регистър. Посоченият текст предвижда задължение за сключване и представяне на застраховката **<u>преди</u>** вписването на задължените лица в регистъра, което би означавало, че застраховката ще следва да бъде сключена **без** към съответния момент да е налице лице със съответния застрахователен интерес да сключи застраховката по чл. 469 от КЗ – т.е. без да е налице лице, което да е регистрирано и/или с правоспособност за упражняване на съответната професия или дейност, с възможност да извършва дейността в рамките на съответната регистрация или правоспособност. Ако чл. 7, ал.1, т.7 остане така, то застраховката ще трябва да бъде сключена от застрахователя с лице, което доколкото още няма право да извършва дейността, все още не носи (няма основание да носи) подлежащата на застраховане отговорност. При това положение и ако в хода на регистърното производство на заявителя се откаже вписване заради несъответствие с изискванията, за задълженото лице и за застрахователя ще възникнат редица последващи проблеми - сключената с такова лице полица ще трябва да се прекрати, ще трябва да се връщат платените премии и т.н.	Приема се.	(съгласно отразяването на предходната бележка). Текстът е преработен.

		Такива усложнения биха били нежелателни, предвид което е препоръчително да се обмисли друг по-подходящ механизъм за контрол върху началното сключване на застраховката – например, да се предвиди задължение за представяне на проектополица при вписването, а оконч. застраховка да се сключи (и представи) след вписване на съответното задължено лице в регистъра или поне след преценка за наличието на основанията и предпоставките за вписване – в т.ч. след оценка (и/или представяне на сертификат) за съответствието на оборудването, издадена от акредитиран орган за контрол. В тази връзка бихме отбелязали, че въвеждането на минимални технически стандарти за различните видове оборудване също би било препоръчително. Сключването и представянето на окончателния договор за застраховката след осъщественото вписване пред регистриращия орган би могло да бъде регламентирано като допълнително условие за започване на дейността след вписването и/или пък за получаване на допълнително удостоверение, например. **<u>Относно чл. 13, ал.1:</u>** Намираме за рискова - както по отношение на застрахователите, така и в обществен аспект - разпоредбата на чл. 13, ал. 1, съгласно която ползването на този тип услуги от лица под 14 години се разрешава, ако са придружени от пълнолетно лице, което е подписало декларация за информирано съгласие. Следва да се отбележи, че лицата под 14-годишна възраст не разполагат или рядко разполагат с документ за самоличност, което поставя въпрос как ще може те да бъдат идентифицирани и как ще следва да бъде установявана възрастта на съответното лице при ползване на съответните услуги. Заедно с това следва да се отбележи, че текстът на разпоредбата е в разрез с тази на чл. 125, ал. 3 от Семеен	Приема се по принцип.	Преработеният текст предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за ползването ѝ и с рисковете, свързани с нея.

		кодекс (СК), която предписва, че родителят осигурява постоянен надзор по отношение на малолетното си дете – тоест до навършване на 14-годишна възраст. Целта на закона е да гарантира сигурността на детето, като макар да не се дава легална дефиниция на понятието „надзор“, то би следвало обосновано да се заключи, че използването на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, недвусмислено и ясно попада в неговото приложно поле. В тази връзка изискването за придружаване и съгласие от страна на неопределено пълнолетно лице не съответства на особените изисквания на закона, свързани с надзора върху непълнолетни лица – особено при използването на услуги и съоръжения, представляващи източник на повишена опасност. Съгласието би следвало да е най-малко от родител, като наши членове считат, че дори и да се изиска информирано съгласие на родител/настойник, това няма да е достатъчно и ще е трудно изпълнимо. В тази връзка някои наши членове считат, че ползването на атракциони услуги-източник на повишена опасност следва да бъде разрешено само за лица над 14-годишна възраст, при това само при информираното съгласие на поне един родител/настойник. **<u>Относно § 6 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР):</u>** Във връзка с § 6 от ПЗР, чрез който се предлага изменение в чл. 471, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) - съобразно което за бавнодвижещите се превозни средства, използвани за развлекателна дейност и за теглените от тях каравани и вагони възниква задължението за сключване и поддържане на задължителна застраховка "Злополука" на пътниците - бихме отбелязали, че към момента чл. 143 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) ги изключва от задължението за регистрация по посочения закон.	Приема се.	Текстовете са преработени.

		От друга страна чл. 140 от ЗДвП допуска за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. В тази връзка, по необходимост и въз основа на съвместно тълкуване на двата нормативни текста - чл. 140 и чл. 143 от ЗДвП - редица общини са приели наредби за регистрация на такива бавнодвижещи се ПС и свързани вагони/каравани, но изобщо не е ясно дали всички над 250 общини в България са приели такива наредби и дали и доколко изискванията за регистрация в тях са пълноценни и еднообразни. В тази връзка изразяваме становището, че превозните средства, които се движат по обществени пътища, трябва да подлежат на регистрация по ЗДвП и за тях да се спазва задължението за годишен технически преглед, изискване за квалификация на водача, задължение за светлинно обозначение (в т.ч. техно тест на ПС, внесени извън държавите-членки) и т.н. – за да е съответстващ и контрола върху тези превозни средства, с оглед намаляването на риска от пътни злополуки с тях. Ако регистрацията на тези ПС остане задача за общините, то това би следвало да се регламентира изрично, детайлно и ясно в закона – по начин, че да се осигурят еднообразни изисквания за регистрацията на тези ПС в съответните общини, както и еднообразни, ясни и разбираеми реквизити за регистрацията, в това число номера, улесняващи идентификацията на пътя, публичен достъп до съответните регистри, в които ПС, каравани и вагони са регистрирани и подобни. Вижда се, че са предвидени изменения и допълнения в Закона за автомобилните превози, с цел допълване на бази данни към общините за превози с атракционна цел, но засега не изглежда съвсем убедително, че това ще е достатъчно и не е съвсем ясно как тази информация ще може да бъде		

		използвана от ползвателите на услугите и при застрахователно събитие. В допълнение и най-общо бихме отбелязали, че някои от задълженията в проектозакона изглеждат формулирани донякъде декларативно и/или общо и неконкретно, без при това да са съпроводени от достатъчно подходящи и адекватно приложими конкретни нормативни механизми за последващ и текущ контрол, които да обезпечават своевременно профилактиране, предотвратяване и преустановяване на евентуалните професионални нарушения, потенциално обуславящи вреди, в т.ч. евентуалното упражняването на дейността без застраховка. Освен това изглежда, че в проекта на закон липсва уредба относно някои услуги, които по мнението на някои наши членове също би следвало да са негов обект, например превози и отдаване под наем с развлекателна цел на АТВ-та, тротинетки и други разнообразни по своя вид и характер превозни средства. В тази връзка следва да се отбележи, че предвижданите от проектозакона закона санкции не биха били достатъчни за да се обезпечи изпълнението на задълженията на застрахованите професионалисти - препоръчително е дейностите да се регламентират пълноценно и до необходимия обхват, като наред с тях се регламентират и съвсем конкретни, ясни и последователни контролни механизми, включващи възможности за вземане на бързи и интензивни административни мерки от съответния орган за контрол. Следва да се отбележи, че колкото по-непълни са контролните и надзорни механизми, толкова по несигурни ще са гаранциите за адекватното изпълнение на професионалните задължения във връзка с подлежащата на застраховане дейност и толкова по-голям ще е рискът за вреди от тази дейност, съответно рискът по свързаната с нея	Приема се.	Променено е в законопроекта, като е отчетено и становището на Комисията за финансов надзор.

		професионална застраховка, който ще се поема/носи от застрахователите. Застрахователните премии са пряка функция от оценката на поемания по силата на застраховката риск и се изчисляват на базата на разумно актюерско допускане, така че да осигуряват изпълнение на всички задължения на застрахователя (чл. 116 от КЗ). Предвид това всеки по-голям или по-трудно оценим риск по дефиниция ще обуслови по-голям размер на застрахователните премии - включително с оглед задължението на застрахователите да определят и прилагат в дейността си премии, съответстващи на размера на поетия от тях риск и разходите им (чл. 115 от КЗ). С оглед повишения риск, липсата на статистически данни и неясностите, свързани с някои аспекти от дейността, това може да се окаже проблем както за застрахователите, така и за задължените лица-ползватели на застрахователната услуга. В тази връзка би било препоръчително да се обмислят допълнително контролните механизми и мерки по проектозакона, с оглед тяхното конкретизиране и допълване/доразвиване по подходящ начин. Освен, че ще е в обществен интерес, регламентирането на по-интензивен текущ контрол и по-ясни институционални ангажименти, мерки и механизми за установяване, предотвратяване и преустановяване на нарушенията ще допринесе и за намаляване на риска, което ще има значение и при неговата оценка, включително във връзка със сключването на застраховките и определянето на премиите по тях. Надяваме се да се съобразите с направените от нас препоръки, за да бъдат избегнати евентуални последващи проблеми във връзка със застраховката, което биха могли да създадат нежелателни затруднения за нейното предлагане и сключване - както за застрахователите, така и за задължените лица.		

		Оставаме на разположение за допълнителни становища и коментари, при преценена необходимост.		
18.	22 септември 2025 г. 21:28:35 ч. akmail	Предложения по чл. 9 и чл. 10 Предлагам в основния текст на ал. 4 от чл. 9 да се заличат думите „по ал. 1“. Мотиви: Според чл. 39, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. препращане към разпоредби на същия акт се допуска по изключение само в определени случаи. А този случай не попада сред тях. Воден от същите мотиви, предлагам в края на изречение първо на ал. 1 от чл. 10 думите „плана по чл. 9, ал.1“ да се заменят с „плана за безопасност“.	Приема се.	Отразено е в проекта.
19.	22 септември 2025 г. 21:30:33 ч. akmail	Предложение по чл. 11 Предлагам в чл. 11 разпоредбата на т. 3 да се промени по следния начин: 3. осигуряват провеждане на предварителен инструктаж на всяко лице, което иска да ползва услугата, и предоставят съответните индивидуални предпазни средства, необходими за безопасното ползване на услугата. Мотиви: а) предложената т. 3 се дублира по смисъл с чл. 10, ал. 1; б) ще се вмени задължение на доставчиците да положат всички дължими грижи, за да осигурят максимално ниво на безопасност на ползвателите на услуги; в) ще се постигне по-добър синхрон с т. 2 на чл. 14.	Приема се частично.	Текстът е променен.
20.	22 септември 2025 г. 21:32:50 ч. akmail	Предложения по чл. 12 Предлагам ал. 1 и ал. 2 на чл. 12 да се обединят в една разпоредба, която да гласи следното: (1) Доставчиците на услуги по чл. 2 изготвят и поддържа на видно място правила за безопасност, които включват информация най-малко за: 1. възрастовите и други ограничения при предоставянето на услугата; 2. правила за поведение на ползвателя преди, по време и след предоставянето на услугата;	Приема се по принцип.	Текстът е променен

		3. описание на възможните рискове; 4. описание на забранените по време на предоставянето на услугата предмети, както и други специфични правила. Предлагам ал. 3 да се преномерира на ал. 2 и да се промени по следния начин (в случай че не се приеме предложението ми за промяна на т. 3 на чл. 11): (2) Доставчиците на услуги по чл. 2 провеждат предварителен инструктаж преди началото на предоставяне на съответната услуга на всяко лице, което иска да я ползва, като го запознават подробно с правилата за безопасност и дават необходимите пояснения.		
21.	22 септември 2025 г. 21:34:54 ч. akmail	Възражения по чл. 14 Възразявам срещу т. 1 от чл. 14, защото тя на практика преповтаря разпоредбата на ал. 2 от чл. 13.	Приема се.	Текстът е отпаднал.
22.	22 септември 2025 г. 21:36:09 ч. akmail	Атракционно съоръжение На няколко места в закона (например в чл. 16, 17 и 18) се говори за „атракционно съоръжение“, но в закона липсва определение за такова съоръжение, а вместо това има определение за „увеселително съоръжение“. Ако под „атракционно съоръжение“ следва да се разбира нещо различно от „увеселително съоръжение“, тогава да се даде определение и за него. В противен случай да се използва правилната терминология.	Приема се.	Съответните разпоредби са променени.
23.	22 септември 2025 г. 21:37:37 ч. akmail	Възражения по чл. 16 Възразявам срещу т. 4-7 на чл. 16 по следните съображения: Информацията по т. 4 може да се види в регистъра по чл. 6, ал. 1. И това е смисълът на регистъра. С чл. 12 вече е въведено изискване правилата за безопасност да бъдат поставени на видно място и няма нужда да се указва, че трябва да бъдат във формата на табела. Като се има предвид минималното съдържание на тези правила, табелата може и да не е подходяща форма за тяхното представяне;	Приема се частично.	Текстовете са променени.

		Службите за спешна помощ следва да бъдат уведомени при злополука от персонала, който обслужва съоръжението. Така че информацията по т. 6 е излишна; Изискването по т. 7 трябва да се формулира като отделна алинея.		
24.	22 септември 2025 г. 21:39:32 ч. akmail	Възражение по чл. 18 Разпоредбата на чл. 18 се отнася до контрола на атракционните съоръжения, като вероятно става въпрос за увеселителни съоръжения (виж по-горния ми коментар по въпроса за атракционните съоръжения). Но тази разпоредба няма място в глава трета, тъй като в предмета на тази глава не е включен контрола. Нейното систематично място е в глава четвърта – просто вижте как е озаглавена глава трета и съответно какво е заглавието на глава четвърта. Ако не разбирате правилата за строеж на нормативните актове, консултирайте се с някой юрист, който знае как се прилагат те. Освен това в ал. 1 на чл. 18 трябва да се допълни, че атракционните/увеселителните съоръжения подлежат не само на периодичен, но също така и на първоначален контрол, за да се получи синхрон с разпоредбата на чл. 24, ал. 3.	Приема се.	Отразено е в проекта.
25.	22 септември 2025 г. 22:59:13 ч. akmail	Възражения по глава четвърта Възразявам срещу глава четвърта, защото тя изобщо няма място в този закон. Мотиви: Съгласно чл. 10 от ЗНА обществени отношения от една и съща област не могат да се уреждат с няколко нормативни актове от една и съща степен. Увеселителните съоръжения (въртележки, виенски колела, надуваеми съоръжения за игра и други) по същество представляват преместваеми обекти, като регулацията на тези обекти е уредена в раздел IX на глава трета от ЗУТ. Ако е необходима промяна в тази регулация, трябва да се спази изискването по ал. 2 на чл. 10 от ЗНА и да се направи	Приема се частично.	Целта на настоящия законопроект е да даде обединена правна уредба на общите изисквания за безопасност към услугите, представляващи източник на повишена опасност. За постигането на тази цел, проектът препраща – чрез необходимостта от издаване на нови или промяна на съществуващи, подзаконови нормативни актове. В тази връзка, препращането към

		допълнение или изменение на съответните разпоредби от ЗУТ. Глава четвърта няма място в този закон и по още една причина – главата се състои само от един член (чл. 20). А съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗНА членовете се групират, съобразно предмета и броя им, в части, дялове, глави и раздели. Така че чл. 20 от закона би трябвало да се групира (ако въобще може да се говори за групиране в случая) най-много в раздел. На следващо място имам възражения относно самото съдържание на глава четвърта по следните съображения: - Съдейки по заглавието на главата, очаква се тя да съдържа разпоредби, уреждащи контрола на увеселителните съоръжения. Но такива разпоредби напълно липсват в тази глава. В същото време на контролът на съоръженията е посветена друга глава – седма. - В ал. 2 на единствения член в тази глава неправилно се прави препратка към „услуги по ал. 1”, а е правилно препратката да е същата, както в ал. 1 – към услугите по чл. 2, ал. 2, т. 1. Освен това в тази алинея е посочено само едно изискване към съоръженията, оборудването и екипировката, които се използват при предоставянето на въпросните услуги, и то е те да притежават сертификати за безопасност. Като не става ясно нито от кого се издават тези сертификати (производител, сертифицираща организация или държавен орган), нито какъв е срока на тяхната валидност. Защото сертифицирането може да е еднократно, но може да е и периодично.		съществуващите наредби е начинът да се осъществи тази цел. В същото време, текстовете в законопроекта са подобрени, както от гледна точка на намиране на систематичното им място, така и от гледна точка на използвана правна техника.
26.	22 септември 2025 г. 22:59:51 ч. akmail	Принципно възражение по глава пета Неясно защо глава пета е озаглавена „Предоставянето на въздушноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност”. Първото изумление идва от членуването на думата „предоставяне”, което е причина заглавието да звучи странно и неясно.	Приема се.	Отразено е в проекта

		Второто изумление идва от съдържанието на глава пета. Всъщност тя съдържа само един член. И тук отново ще припомня за изискванията на чл. 28, ал. 1 от ЗНА, посочени в коментара ми за глава четвърта.		
27.	22 септември 2025 г. 23:00:51 ч. akmail	Възражение относно ал. 1 на чл. 21 Видно от чл. 1 на законопроекта, както и от заглавието на самия закон, целта на нормативния акт е да се определят „общите изисквания за безопасност" при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. И би било логично, подобно на глави втора и трета, в пета глава да бъдат посочени някакви „общи" изисквания и/или правила за безопасност при предоставянето на въздушноатракционни услуги. Но нищо подобно. Само едно препращане към друг закон – ЗГВ. Излиза, че въздушноатракционните услуги се регулират от ЗГВ и актовете по прилагането му. Тогава защо изобщо тези услуги са включени в предмета на законопроекта?!?	Приема се по принцип.	Общите изисквания за безопасност са предмет на настоящия законопроект. Тъй като при въздушноатракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност, могат да се приложат съществуващи правни актове (с техните съответно изменения и допълнения), е предпочетен предвиденият в законопроекта подход. Текстовете в проекта са преработени, с цел постигане на повече яснота.
28.	22 септември 2025 г. 23:01:52 ч. akmail	Възражение относно ал. 2 на чл. 21 Първото изречение на ал. 2 не е съобразено с разпоредбата на чл. 64а, ал. 2 от Закона за гражданското въздухоплаване, според която няма изискване търговските въздушни превози с безмоторни или свръхлеки въздухоплавателни средства с моторна тяга, както и полетите, които не включват превоз между различни летища, да се извършват от въздушни превозвачи, които отговарят на изискванията на този закон (ЗГВ). Възразявам срещу изречение второ на ал. 2 от чл. 21 и предлагам то да бъде заличено от текста на закона, защото на практика дублира по смисъл разпоредбата на ал. 1 от същия член. Освен това се използва неправилна терминология - вместо „оператори на въздухоплавателни средства" трябва да се	Приема се. Приема се.	Текстовете на проекта в частта им за въздушноатракционните услуги са преработени. Отразено е в проекта.

		използва „авиационни оператори”, както е в изречение първо на алинеята.		
29.	22 септември 2025 г. 23:02:17 ч. akmail	Възражение относно ал. 3 на чл. 21 В ал. 3 се говори за „демонстрационни полети”, но в определението за „въздушноатракционни услуги”, което се съдържа в т. 3 на §1 от ДР, липсват такива полети.	Приема се.	Отразено е в законопроекта
30.	22 септември 2025 г. 23:03:00 ч. akmail	Възражение относно ал. 4 на чл. 21 Алинея 4 на чл. 21 е абсолютно излишна, защото тя единствено препраща към няколко регламента на Европейския съюз. Явно на авторите на законопроекта не им е известно, че регламентите имат пряко действие на територията на всички държави членки и не е необходимо да се правят препратки към тях в отделните закони. За справка – чл. 15, ал. 2 от ЗНА.	Приема се по принцип.	Целта на законопроекта е създаването на обединена правна уредба на услугите, представляващи източник на повишена опасност. В тази връзка, позоваването на регламент (при положение, че не се въвеждат разпоредби от същия) следва да се приема като предимство, както за лицата, които предоставят съответната услуга, така и за контролните органи и потребителите. Чрез цитирането на регламента последните ще бъдат насочени към приложимите правила, наред с този закон.
31.	22 септември 2025 г. 23:07:54 ч. akmail	Възражение относно ал. 5 на чл. 21 И в ал. 5, подобно на ал. 3, се говори за „демонстрационни полети”, каквито липсват в определението за „въздушноатракционни услуги”. Освен това се поставя изискване едва ли не всички въздушноатракционни услуги да се предоставят „само от тандемен инструктор”. Което поражда следните въпроси: 1. Каква е разликата между „тандемен инструктор” и „инструктор”? 2. Как се лицензират/сертифицират "тандемните инструктори"? 3. „Тандемният инструктор” един и същ ли е при полети с парапланер/делтапланер и при скокове с парашут?	Приема се частично.	Текстовете в законопроекта са преработени. „Тандемният“ инструктор е запазен като изискване, защото „участието“ на последния е съществената част от „услугата“, това дава възможност последната да бъде определена като такава.

		4. „Тандемен инструктор” равносилно ли е на „доставчик на услуги”? Ако отговорът на последния въпрос е положителен, предлагам ал. 5 да се измени по следния начин: (5) Тандемни и демонстрационни полети с парапланер/делтапланер, както и тандемни скокове с парашут, се предоставят само от доставчик на услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, който е тандемен инструктор. Ако, обаче, отговорът на този въпрос е отрицателен, тогава предлагам ал. 5 да се промени по следния начин: (5) Въздушноатракционни услуги, свързани с полети с парапланер/делтапланер или със скокове с парашут, се предоставят само чрез инструктор, назначен на трудов договор.		
32.	22 септември 2025 г. 23:08:49 ч. akmail	Възражение относно ал. 6 на чл. 21 Алинея 6 на чл. 21 гласи следното: (6) Забранява се предоставянето на въздушноатракционна услуга, представляваща скок с уингсют. А определението за „въздушноатракционна услуга”, което се съдържа в §1, т. 3 от ДР гласи следното: 3. „Въздушноатракционни услуги“ са тандемни полети, които се изпълняват от пилот-инструктор с парапланер/делтапланер, както и тандемни скокове с парашут, които се изпълняват от тандемен инструктор, полети с аеростати от екстремен характер, вкл. и бънджи скок от аеростат; Въпрос с повишена трудност: След като в определението за „въздушноатракционни услуги” изчерпателно са изброени всички такива услуги и сред тях липсва „скок с уингсют”, какъв е смисълът от ал. 6 на чл. 21??? Как може скок с уингсют да се предоставя като „въздушноатракционна услуга”, при положение че по определение този вид скокове не са такава услуга?!?	Приема се.	Отразено е в законопроекта.

		Пълен нонсенс!!!		
33.	22 септември 2025 г. 23:09:56 ч. akmail	Възражение относно ал. 7 на чл. 21 Алинея 7 на чл. 21 гласи следното: (7) Изискванията за безопасност при предоставяне на услугите по ал. 1, както и за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които те се предоставят, се уреждат в наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на икономиката и индустрията. В същото време ал. 1 на същия член гласи: (1) Предоставянето на въздушноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2 се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазване на изискванията на този закон, Закона за гражданското въздухоплаване и актовете по прилагането му. От начина, по който завършва ал. 1, се разбира, че трябва да се спазват изискванията, посочени в актовете по прилагането на втория закон – ЗГВ, но не и изискванията на актовете по прилагането на „този закон". При това положение изискванията на наредбата по ал. 7, въобще трябва ли да се прилагат?!?	Приема се по принцип.	Текстът е редактиран.
34.	23 септември 2025 г. 10:14:40 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР, На 10.09.2025г. на Интернет-страницата на Министерство на транспорта и съобщения и в портала за обществени консултации към Министерски съвет е публикуван проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. В законоустановения срок представям настоящото становище от името на СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ, което представлява и обединява значителен брой физически	Приема се по принцип.	Независимо от предварително посочения 14-дневен срок за обществено обсъждане, предвид множеството постъпили в хода на общественото обсъждане бележки и предложения, законопроектът не е внесен за разглеждане в заседание на Министерския съвет. Окончателният проект е подобрен. Предвид това становище са предвидени и необходимите изменения в

		и юридически лица, предоставящи различни атракционни услуги. Бихме искали да изразим своето несъгласие с голяма част от предложените текстове в законопроекта, които считаме за неприемливи и несъобразени със Закона за нормативните актове и със спецификата на обществените отношения, които се цели да бъдат уредени с проекта на закон. Считаме така изработеният проект на закон за недобре обмислен, изработен набързо, като с него се въвеждат значителни по обем административни тежести и рестрикции, задължения и изисквания спрямо лицата, предоставящи атракционни услуги. Не е съобразен фактът, че тези обществени отношения вече имат своята уредба в Наредба: № V- 12 – 707 от 15.11.2013г. за условията и реда за устройство безопасността и техническите изисквания към съоръженията, поставени в увеселителни обекти, издадена от МРРБ, МВР, Министерство на младежта и спорта, съгласувана с Министерство на инвестиционно проектиране. **1.** На първо място намираме, че даденият срок от 14 дни за провеждане на обществено обсъждане и за даване на становища и предложения, е твърде кратък и не позволява заинтересованите лица и по-широк кръг от хора да се запознаят подробно със законопроекта и мотивите за изготвянето му, и да вземат становище по тях, както и да направят своите предложения. Към законопроекта не са изложени обосновани мотиви, от които да е видно, че става дума за изключителен случай, в каквато хипотеза може да се намали срокът за обществено обсъждане, предложения и становища, по реда на чл.26, ал.4 от Закона за нормативните актове. Няма празнота в законодателството, която да налага неотложната регламентация на тези обществени отношения. Въпреки масовият характер на услугите, те са нормативно урегулирани с действащ подзаконов нормативен акт. Поради		наличната правна уредба, а там, където подобна не е налице, е предвидено уреждането със съответните подзаконови нормативни актове. Целта на настоящия законопроект е да систематизира общите изисквания за безопасност.

		това настояваме срокът за обществено обсъждане да бъде удължен и да се даде възможност за по-задълбочено и подробно запознаване на заинтересованите страни с проекта на закон и мотивите за неговото изготвяне. Също и да можем да вземем по-обосновано и аргументирано становище относно текстовете на закона, предложени за обществено обсъждане.		
35.	23 септември 2025 г. 10:16:05 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** **2.** Сдружение на собствениците на атракционни съоръжения настоява за изключването на лунапарк атракционите от чл.2, ал.2, т.1 на проекта на закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Настояваме да продължим да работим по съществуващата и действаща в момента Наредба: № V- 12 – 707 от 15.11.2013г. за условията и реда за устройство безопасността и техническите изисквания към съоръженията, поставени в увеселителни обекти, издадена от МРРБ, МВР, Министерство на младежта и спорта, съгласувана с Министерство на инвестиционно проектиране. Става дума за обществени отношения, уредени вече с подзаконов нормативен акт, за което не е необходимо приемането на специален закон. Съгласно чл.3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ със закон се уреждат първични или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. В конкретния случай не може да се говори за обществени отношения от такъв характер, че уреждането им да се нуждае от приемането на специален закон. Наредбата що се касае до лунапарк атракционите работи достатъчно добре и няма нужда от преуреждане на този сегмент от развлекателната индустрия. Намираме, че много по-голяма нужда от уредба имат услугите, предоставящи превозни средства под наем	Приема се по принцип.	Законопроектът не изключва прилагане на съществуващи разпоредби, ако такива са налице. В същото време, е видно, че част от обществените отношения, които имат за предмет предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, нямат каквато и да било правна уредба. Това създава сериозни рискове за здравето и живота на потребителите на тези услуги.

		като АТВ-та, бъгита и други подобни, за които няма и една дума в проекта на закон. Необосновано е обаче да се вкарват в закона вече регламентирани и уредени в наредба отношения по предоставяне на лунапарк атракциони. **3.** Възразяваме против дадената в чл.2, ал.1 дефиниция на атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност, а именно: всяка дейност, свързана с използването на съоръжения, оборудване или екипировка с развлекателна цел, която би могла да доведе до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите й и/или на трети лица, и която се предоставя срещу заплащане. От дефиницията по чл.2, ал.1 следва да бъдат изключени лунапарк атракционите, тъй като те не попадат в приложното ѝ поле. От дефиницията следва да отпадне и думата „косвена“ що се касае до характера на опасността, тъй като по този начин всяка едно атракционно съоръжение, дори и най-безобидното, чието използване не застрашава никого, би попаднало под приложното поле на закона на база на така общо дефинираната опасност. В проекта на закон липсва яснота какъв смисъл влагат изготвилите проекта когато предлагат за опасни да се считат и съоръженията, които създават косвена опасност. Няма дефиниция на това що е то косвена опасност и в кои случаи може да се говори за такава.	Не се приема.	Законопроектът е дефинирал и съответните атракционни услуги, които представляват източник на повишена опасност – в допълнителните разпоредби са съответните дефиниции за водноатракционни и въздушноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, както и на увеселителните съоръжения, представляващи източник на повишена опасност. Целта е да се въведат общи изисквания за безопасност за атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност.
36.	23 септември 2025 г. 10:17:14 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** **4.** Настояваме да се преработи чл.4, ал.2 от проекта на закон и изискването услугите да са придружени с документ от производителя за съответствието на съоръженията, оборудването и екипировката с приложимо законодателство за изискванията за безопасност. В България има приложимо законодателство и това е действащата Наредба № V-12-707 от 15.11.2013г. Имат право да работят всички съоръжения, които са произведени и в България и имат съответната	Не се приема.	Посочената наредба е издадена на основание Закона за устройство на територията, и като издадена на основание на този закон, както и предвид съдържащата се в нея уредба, не може да разреши поставените въпроси във връзка с атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност. Накратко –

		документация по тази наредба, а това са всички съоръжения, произведени в България преди и след 2005-та г., както се класифицират атракционите според действащата Наредба. **5.** С чл.6, ал.1 от законопроекта се предвижда създаването към Министъра на туризма на публичен електронен регистър на доставчиците на услуги по чл.2 от същия законопроект. Съответно съгласно чл.7, ал.1 всяко лице, което възнамерява да предоставя услуга по чл.2 е задължено да подаде заявление по образец до министъра на туризма или до кмета на съответната община в случаите по ал. 3 за вписване в регистъра. Разпоредбата на чл.7, ал.4 пък задължава лицата, възнамеряващи да предоставят услуга по чл.2, да уведомяват министъра на туризма или кмета на съответната община – в случаите по ал.3, за всяка промяна на данните от заявлението по ал.1 в 14-дневен срок от настъпване на промяната. Смятаме, че е нужно тези текстове да се прецизират и редактират, защото възникват редица неясноти и противоречия. Законопроектът не дава отговор на въпросите – какъв ще е териториалният обхват на вписването в регистъра, доколкото с такива права ще разполагат освен министъра на туризма още и кмета на общината, съгласно чл.6, ал.3. В тази връзка не става ясно кой кмет ще е компетентен да извършва вписването – този по местоживеене или адресна регистрация на физическото или юридическото лице, или където се работи по отделните общини. Неясно е ако доставчик на услуги бъде вписан еднократно в регистъра от министъра на туризма, дали вписването ще важи за територията на цялата страна, или ще е необходимо доставчикът да подава отделно заявление до кмета на съответната община, в която възнамерява да предоставя услугата.	Приема се частично.	последната се грижи само за съоръженията от гледна точка на устройствените им характеристики. Текстовете в законопроекта са прецизирани.

		Не е изяснено и какъв ще е времевият обхват на вписването в регистъра, дали за това ще се дължи такса и в какъв размер ще е тя. Ще е нужно ли да се подновява през определен период или еднократното вписване ще е достатъчно. Следва да се отбележи, че по принцип съоръженията, чрез които се предоставят атракционни услуги, в много случаи са мобилни, не са стационарни и рядко се задържат в едно населено място за по-дълго време. Въведеното в проекта на закон изискване за подаване на заявление до кмета на съответната община за вписване в регистъра би създало значителна административна тежест върху задължените лица. При повече от 200 общини в България на практика лицата, предоставящи атракционни услуги, ще бъдат принудени при всяко преместване на атракционните съоръжения в ново населено място да подават ново заявление и да поддържат за значителна по обем документация. От проекта на закон не става ясно и дали след като вече веднъж са вписани в регистъра от съответен кмет на община, това вписване ще важи за неопределено време или ще се налага при всяко последващо посещение на съответната община да се подава ново заявление. В тази връзка лицата, предоставящи атракционни услуги, различни от въздушноатракционните и водноатракционните, биха били поставени в неизгодно и неравностойно положение, доколкото те са по-мобилни при предоставянето на услугите си и не се задържат на едно място за дълъг период от време. Нашето становище е, че от чл.6 трябва да отпадне ал.3 за вписване в регистъра от кмета на общината или оправомощено от него лице.		
37.	23 септември 2025 г. 10:18:17 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** **6.** На следващо място, законопроектът предвижда в чл.9, ал.1 доставчиците на услуги по чл.2 да утвърждават план за безопасност при предоставяне на услугата и за определяне на отговорно лице за безопасността, което съгласно ал.3-та	Не се приема	Изискването не е прекомерно и целта е да се създадат подобен тип общи изисквания.

		трябва да притежава най-малко средно специално или висше образование в техническа или сходна област и най-малко една година опит в експлоатацията или поддръжката на съоръжения, оборудване или екипировка, с които се предоставят услуги по чл.2.		
		Планът за безопасност е и един от изискуемите се документи по чл.7, ал.1, т.4 за вписване в регистъра по чл.6, ал.1. А според чл.7, ал.1, т.5 доставчикът, който желае да бъде вписан в регистъра, следва да посочи в заявлението и отговорно лице по безопасността с данни за контакт.	Приема се.	
		Противопоставяме се и на изискването по чл.7, ал.1, т.8 за представяне на сертификат за оценка на съответствието, издаден от акредитиран орган за контрол. Тук отново се въвежда една ненужна допълнителна административна тежест, тъй като всички наши съоръжения разполагат с валидни технически паспорти. Тази разпоредба също следва да отпадне.	Не се приема	Предмет на проекта са атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност. Въвеждането на сертификат за оценка на съответствието, издаден от акредитиран орган не е ненужна и допълнителна административна тежест, а е свързано с постигане на определена безопасност.
		Изискването по чл.9, ал.4, т.6 за притежаване на задължителни специфични умения свързани с предоставянето на съответната услуга – следва да отпадне за атракционите тип „лунапарк“. Считаме, че изискванията за съставяне, утвърждаване, съдържание и представяне на план за безопасност и отговорно лице по безопасността следва да отпаднат, а именно чл.7, ал.1, т.4, т.5 и т.8, както и целият чл.9.	Не се приема	Няма конкретни мотиви за изключването на т. нар. лунапаркове. Въвеждането на посочените изисквания и по-специално на отговорно по безопасността лице е свързано отново с необходимостта от гарантиране на безопасността при предоставянето на подобен тип атракционни услуги.
		7. Разпоредбата на чл.11, гласяща, че при предоставянето на услуга по чл. 2 доставчиците използват съоръжения, екипировка и оборудване, които отговарят на нормативните	Не се приема	Проектът цели да въведе на законово ниво общи изисквания за безопасност при

		изисквания и осигуряват ползването и съхранението им в съответствие с тези изисквания и с приложимите стандарти и изисквания на производителя, също трябва да отпадне за лунапарк атракционите, тъй като тези изисквания са въведени в действащата наредба, по която работим. **8.** Следва да отпадне и чл. 12, съгласно който доставчиците на услуги по чл. 2 провеждат предварителен инструктаж преди началото на предоставяне на услугата по чл. 2 на всяко лице като го запознават подробно с правилата и дават необходими пояснения. Това изискване е неприложимо за лунапарк атракциони, поради големия брой хора, масово посещаващи подобни атракциони. То би довело до значително затрудняване и дори до блокиране на работата на лунапарк атракционите. Дори и при най-добро желание от страна на доставчика да изпълни това изискване, то ще е практически невъзможно, тъй като не биха могли да се обработят толкова много документи спрямо неограничен брой хора/посетители.	Не се приема.	предоставянето на атаркционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Разпоредбите на наредбата ще продължат да се прилагат. Инструктажът обикновено се изразява в изискване за поставяне на обезопасителни колани, въздържане от извършването на определени действия и други подобни.
38.	23 септември 2025 г. 10:19:00 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** **9.** С чл.13, ал.1 се въвежда изискване ползването на услуги от лица под 14 години да се разрешава ако са придружени от пълнолетно лице, което е подписало декларация за информирано съгласие. С ал.2-ра пък се въвежда задължение на лицата преди ползването на услугата по чл.2 да се запознаят с правилата по чл.12, за което подписват декларация за информирано съгласие, с която да удостоверяват, че са запознати с тях и че им е бил проведен инструктаж преди ползване на услугата. Със същата разпоредба се предвижда декларациите да се номерират и да се съхраняват за срок от една година. Никъде по света няма такова нещо. Подобно изискване за попълване на декларация от всяко лице, използващо какъвто и да е атракцион, е практически неизпълнимо и би довело до	Приема се частично.	Предмет на проекта са атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, като такива са определени увеселителните съоръжения, представляващи източник на повишена опасност – според определението в § 1, т. 9 от Допълнителната разпоредба, такива са съоръженията или съвкупност от такива, технически устройства, конструкции или системи, предназначени за атракционни цели в увеселителни обекти по смисъла на § 5, т. 71 от

		огромен хаос, особено при масовите атракциони като лунапаркове, разполагащи с въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, мини влакчета и стрелбища. Това е неприложимо заради огромния брой документи, които ще следва да се попълват и съхраняват за период от 1 година. Нещо повече, проектът на закон не дава отговор на въпроса как ще се осигури спазването на неговите изисквания за ползване на услуга от лица под 14 години с придружител, ако съответният атракцион не позволява това – например някои от въртележките.		Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, които функционират чрез задвижване на външен източник на енергия с висока скорост, бързо въртене или интензивно задвижване или на голяма височина, които при неспазване на правилата за експлоатация или при механична повреда са източник на повишена опасност и могат да доведат по непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите. Преработеният текст предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за ползването й и с рисковете, свързани с нея.
		10. Предлагаме да отпаднат за лунапарковете като неприложими разпоредбите на чл. 14, предвиждащ преди ползването на услуга лицата да се запознаят с правилата за безопасност при ползване на услугата и да подпишат декларация за информирано съгласие, както и чл. 15, т.2 относно случаите в които лицата отказват да се запознаят с правилата за ползване на безопасност при ползване на услугата или да подпишат декларация за информирано съгласие.	Приема се.	Преработеният текст предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за ползването й и с рисковете, свързани с нея.
		11. Предлагаме отпадането на чл. 18 според който атракционните съоръжения ще подлежат на ежегоден контрол от акредитиран орган за контрол, ако в друг нормативен акт не е определен друг по- кратък период. За лунапарк атракционите се работи по наредбата за контролните органи, които имат право да ги проверяват. В	Не се приема	Не се предвижда отпадане на прилагането на наредбата в частта на обществените отношения, които тя урежда.

		разпоредбата не е посочено кой ще е органът за контрол и по какъв ред ще се извършва контролът. **12.** Не сме съгласни с чл.24, въвеждащ нова излишна фигура в отношенията между държавата и доставчиците на услуги, а именно фигурата на акредитиран орган за контрол. Разпоредбата указва в ал.1, че контролът на съоръженията, оборудването и екипировката, включително предпазните средства използвани при предоставянето на услуги по чл. 2 се извършва от акредитирани органи за контрол вида съгласно изискванията БДС ЕН 130 / IEC 17020. Предвижда се контролът да се извършва по писмен договор между дставчик на услуги и акредитирания орган, което означава допълнително натоварване и необосновани разходи за доставчиците. Отново предлагаме за лунапарк атракционите това изискване за упражняване на контрол от акредитиран орган да отпадне. Що се касае до лунапарк атракционите се работи по действащата наредба.	Не се приема	Към настоящия момент контролът, включително и проверките за съответствие на този тип съоръжения, оборудване и екипировка не са уредени единно в общ нормативен акт. Предназначението на законопроекта е да обедини и въведе на законово ниво общите изисквания за безопасност при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Законът не предвижда отмяна на действащата наредба, цитирана в това становище. Въвеждането на ясен контрол, в това число и фигурата на акредитираните лица за проверка на съответствието цели да създаде същински гаранции за безопасността при ползването на атакракционни съоръжения, източник на повишена опасност.
39.	23 септември 2025 г. 10:19:38 ч. Димитър Бичев	**Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения** **13.** Предлагаме от текста на чл.28, ал.2 да отпадне основанието за издаване на заповед за незабавно спиране на експлоатацията на атракционното съоръжение поради липса на аварийно спиране. Това е неприложимо за лунапарк атракционите, тъй като отново се работи по наредбата.	Не се приема	Целта на законопроекта е да систематизира съществуващите изисквания към подобен тип атракциони, включително като предвиди и необходими изменения в действащи правни актове. Проектът не предвижда отмяна на наредби (ако такива съществуват и уреждат

				обществени отношения, свързани с атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност), напротив – предвижда се задължение за промяна в последните, с цел установяване на ясни правила при предоставяне на съответната услуга, както и ясни правила за контрол.
		14. Неоправдано високи са заложените санкции при ангажиране на административно-наказателна отговорност за лицата, допуснали съответните нарушения. В чл.29, ал.1 се предвижда санкция от 10 000 до 50 000лв. за доставчик, който предоставя услуга по чл.2 без вписване в регистъра или без сертификат за контрол, издаден от акредитиран орган за контрол за съответното съоръжение. Предлагаме тези санкции като долен и горен праг да бъдат редуцирани и съответно намалени като се отчете незначителната тежест и степен на опасност на нарушението, тъй като съоръжението може да е напълно изрядно и безопасно за използване, но въпреки това доставчикът да бъде санкциониран със значителна сума единствено заради това, че не е извършено едно формално действие, а именно вписване в регистъра или липсата на издаден от частен орган за контрол документ.	Приема се частично.	Административнонаказателнте разпоредби са преуредени.
		15. Крайно неясен и неприложим е текстът на чл. 37, ал.3, според който за нарушения, довели до смърт, санкциите се налагат в максимален размер, без да се изключва наказателна отговорност по общия ред. В случая следва да се работи по българското законодателство за установяване на виновника и едва тогава да се прилага каквато и да е санкция. Отделно от това, разпоредбата противоречи на чл.33, ал.1 от ЗАНН, която изключва възможността за образуване на административно-наказателно производство когато за	Приема се.	Разпоредбите са редактирани.

		дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата. **16.** Предлагаме от дефиницията за „Увеселително съоръжение“ по §1, т.6, а именно: Увеселителни съоръжения са всяко съоръжение или съвкупност от такива, технически устройства, конструкции или системи, предназначени за атракционни цели, които функционират чрез движение с висока скорост, бързо въртене или интензивно задвижване или на голяма височина, да отпаднат лунапарк атракционите.	Не се приема се.	Не се сочат конкретни мотиви за това.
40.	23 септември 2025 г. 10:20:57 ч. Димитър Бичев	**Допълнително становище от сдружение на собствениците на атракционни съоражения** УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР, На 10.09.2025г. на Интернет-страницата на Министерство на транспорта и съобщения и в портала за обществени консултации към Министерски съвет е публикуван проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. В законоустановения срок подадохме подробно мотивирано становище относно законопроекта от името на „СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ“, което представлява и обединява значителен брой физически и юридически лица, предоставящи различни атракционни услуги. С настоящото допълнително становище, което депозираме в дадения 14-дневен срок, изразяваме свои допълнителни съображения относно отделни разпоредби от законопроекта, касаещи техническите стандарти и изисквания към съоръженията, и практическото прилагане на закона. **1.** Липсва яснота относно техническите стандарти, които ще се прилагат спрямо съоръженията. В текстовете на законопроекта често се говори за това, че съоръженията	Приема се по принцип.	Проектът предвижда (чл. 4, ал. 2), съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услугите, да са придружени с документ от производителя или упълномощено от него лице за съответствие на съоръжението, оборудването и екипировката с приложимите изисквания за безопасност. Когато не са налице документи от производителя, съответствието с приложимите изисквания за безопасност, се удостоверява със сертификат за оценка на съответствието, издаден от акредитиран орган. Акредитацията на органите за проверка на съответствието се извършва от Българската служба за акредитация по установените в законодателството условия и ред.

		трябва да отговарят на нормативните изисквания (чл.11, т.1; чл.20 и др.), без да са посочени конкретни EN/ISO или национални стандарти, нито кои точно директиви и регламенти от Европейското законодателство се приемат за задължителни. Това оставя възможности за твърде широко тълкуване при прилагането на закона от производители, проектанти и контролни органи. **2.** Липсва разписана конкретна процедура при модификации на съоръженията – чл.18 изисква „управление на промени“ и сертификат от акредитиран орган, но не е описано какъв вид изчисления, чертежи или изпитвания се изискват. За проектантите това е критично важно, защото без ясни нормативно разписани стъпки и правила, може да има различни изисквания в различни общини или органи.	Приема се частично.	Текстът е редактиран.
41.	23 септември 2025 г. 10:21:34 ч. Димитър Бичев	**Допълнително становище от сдружение на собствениците на атракционни съоражения** **3.** Възниква риск от дублиране на контрола. В чл.6 и чл.39 се разпределят правомощия между кметове, Морска администрация, ГВА, Комисия за защита на потребителите. Липсва разписана координация кой носи последната отговорност, респ. това може да доведе до противоречиви и разнопосочни предписания от различните контролни органи. **4.** Разпоредбата на §3 предвижда 6 месечен срок за привеждане на съществуващите съоръжения в съответствие с нормите на закона. Следва да се отбележи, че при по-сложни конструкции това е нереалистично, особено ако трябва да се минава през нови акредитационни органи. **5.** Документация и дневници – чл.17 и чл.19 изискват ежедневни предексплоатационни проверки и поддръжка с 5-годишно съхранение. Това е добра практика, която реално и сега съществува, но следва да отбележим, че законопроектът не уточнява дали е допустима изцяло електронна форма и	Приема се. Не се приема Приема се.	Текстовете в законопроекта са преработени. Към настоящия момент съоръженията, оборудването и екипировката би следвало да са снабдени с документи от производител. Проектът допуска воденето на посочените дневници, както в електронен формат, така и на хартиен носител.

		кой я заверява. Това би създало несигурност за проектантите на атракционни съоръжения при предаване на обекта. Моля тези допълнителни съображения да бъдат считани за неразделна част от подаденото становище от името на „СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ“.		
42.	вт. 23.9.2025 10:51 Ани Стаменова Председател УС на БНАК	Във връзка с публикуваният Проект към Закона за общите изисквания при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, Комисията по парашутизъм към Български Национален Аероклуб, Комисията по безопасност и обучение и Техническата комисия към Български Национален Парашутен Клуб, предлагаме следните промени към Проекта: **1.** Член 4, ал.2 – за нас не става ясен изразът „ …и/или пуснати на пазара…“ Дали това означава одобрени (приети, припознати) от държавен или оторизиран от държавата орган съоръжения, оборудване и екипировка? Съответно, ако съоръжението, оборудването и екипировката са произведени извън Европейският съюз или в държава от Европейската асоциация за свободна търговия, може ли да бъдат използвани и при какви условия? Предлагаме текста да се промени, както следва: (2) Съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услуги по чл.2, произведени и/или ~~пуснати на пазара~~ **одобрени (приети, припознати)** в държави – членки на Европейския съюз или ~~произведени~~ в държава от Европейската асоциация за свободна търговия – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се използват за целите на предоставяне на услугите, ако са придружени с документ от производителя за ~~съответствието~~ **съответствие със стандарт за производство** на съоръженията, оборудването и екипировката с приложимото законодателство за изискванията за безопасност.	Приема се.	Текстовете в законопроекта са преработени.

		Да се допълни ал. 3 **(3) Условията по ал.2 се отнасят и за съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услуги по чл.2, произведени извън Европейският съюз.** **2.** Уингсют е официална дисциплина в Международната федерация за въздушни спортове – FAI. Тези скокове се изпълняват от въздухоплавателно средство, от парашутисти със специални умения и квалификация. Вероятно законодателя е имал в предвид бейсджъмп с уингсют – скок от скали, мостове, балони и други. Ние предлагаме Член 21, ал.6 – да се допълни както следва: „Забранява се предоставянето на въздушноатракционна услуга – **бейсджъмп (base jump)**, представляваща скок с уингсют“. **3.** Допълнителните разпоредби т.3 – Според нас бънджи скока не представлява въздушна атракция, независимо, че се изпълнява от аеростат. Затова предлагаме да отпадне текста „…~~вкл. и бънджи скок от аеростат.~~“	Приема се. Приема се по принцип.	Отразено е в законопроекта. Текстовете в законопроекта са преработени.
43.	вт 23.9.2025 16:49 kikkas2016@gmail.com Кирил Капричев – представляващ дружеството„ЕС ЕЙЧ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД	По повод на публикувания на 10.09.2025г. Проект към Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност (наричан по-долу „Проект“) в Портала за обществени консултации на Министерски съвет на Република България, считаме, че предложения законопроект съдържа разпоредби, които ако влязат в сила ще затруднят предоставянето на атракционни услуги в страната. От една страна това ще доведе до ограничаване на свободната търговска инициатива в Република България, а от друга ще създаде предпоставка за нарушаване на гарантираните права и свободи на децата, съгласноратифицираните от страната ни международни договори. С цел систематизиране на настоящото становище, прилагаме към него публикувания Проект с нанесени редакции от наша страна, като бихме искали да обърнем по-подробно	Приема се.	Проектът предвижда задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, при възникване на застрахователен интерес. Приложена е оценка на въздействието.

		внимание на два момента от Проекта касаещи въвеждане на изискване за застраховка на доставчиците на атракционни услуги и ползването на тези услуги от деца под 14 години. **На първо място, считаме, че в процеса на създаване на така предложената разпоредба на чл. 8, ал.1 от Проекта, а именно : „*Доставчиците на атракционни услуги по чл. 2 застраховат отговорността си спрямо лицата, ползващи услугата и спрямо трети лица.*“ не е приложен един от основните аналитични инструменти назаконотворчеството, а именно прилагане на оценка на въздействие на предложената разпоредба, съгласно изискванията на Глава Втора от Закона за нормативните актове** . Оценката на въздействието гарантира, че процесът на вземане на решения и приемането на законодателство се базира на практики и данни, както и че предлаганата нормативна промяна съответства на целите на предложеното регулиране на обществените отношения. В настоящия случай липсва анализ доколко е възможно въобще въвеждането на специфична застраховка за доставчиците на атракционни услуги, предвид това, че към настоящия момент такава не се предлага от осъществяващите застрахователна дейност в страната застрахователни дружества. Липсата на такъв застрахователен продукт ще доведе или до установяването на много дълъг период между приемането на закона от парламента и влизането му в сила (vacacio legis), докато се въведе подходящ застрахователен продукт, което ще постави под риск обществените отношения по предоставянето на атракционни услуги, или на практика ще преустанови дейността на доставчиците на тези услуги под страх от налагане на административнонаказателна отговорност, предвидена в разпоредбата на чл. 30 от Проекта, ако той влезе незабавно в сила след приемането му като закон от Народното събрание на Република България.		

		Предвид гореописаното, изразяваме становище, че за да се гарантира отговорността на доставчиците на атракционни услуги спрямо техните ползватели, в най-кратки срокове след приемане и обнародване на Проекта като закон, единственият възможен и приложим вариант е застраховката „Злополука“, такава каквато се прилага на пътниците в обществения транспорт. Тази застраховка би обезщетила ползвателите на всички атракциони, без значение дали атракционните услуги се извършват с моторни, пътни превозни средства или без, защото по същество всички атракциони имат определен брой места и капацитет на използване на съоръженията, с които се предоставят атракционните услуги. Такъв тип застрахователен продукт е наличен и се предлага от застрахователните дружества в страната, като документът доказващ, че едно лице е бил ползвател на атракционна услуга е билета издаден от доставчика на тази услуга. Основни покрити рискове на тази застраховка са смърт от злополука или инвалидност вследствие злополука, каквито по същество са и рисковете, които вносителят на Проекта цели да покрие с въвеждането на изискване за застраховка. **На следващо място, следва да отбележим, че с предложената в Проекта разпоредба на чл. 13 се препятства гарантираните права от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана от Република България с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г.** Съгласно чл. 31 от Конвенцията за правата на детето: *1. Държавите - страни по Конвенцията, признават правото на детето на отдих и почивка, на участие в игри и дейности за отмора, подходящи за възрастта му, и на свободно участие в културния живот и изкуствата.* *2. Държавите - страни по Конвенцията, зачитат и развиват правото на детето на пълноценно участие в*	Приема се частично.	Текстът е преработен. Преработеният текст предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за ползването й и с рисковете, свързани с нея.

		културния и творческия живот и насърчават предоставянето на подходящи и равни възможности за културна и творческа дейност, отдих и отмора. Водени от тези разбирания, редица европейски държави ограничават достъпа до атракционни услуги по критерия „подходяща възраст“, съобразявайки възможните рискове за ползвателите на атракциони с техническите характеристики на атракционните съоръжения и физическите дадености на ползвателя – ръст, тегло и др. В този смисъл, ползвател на дадена атракционна услуга не може да бъде лице, което не отговаря на изискванията на атракционното съоръжения за възраст, ръст и тегло, за да се гарантира безопасността на този ползвател. Това е широко разпространен принцип за осигуряване безопасността на ползвателите на атракциони в световен мащаб. Считаме, че той следва да бъде приложен пряко и в законодателството уреждащо тези обществени отношения в страната ни, без да се въвеждат допълнителни административни тежести за доставчиците на атракционни услуги. Въвеждането на допълнително изискване в чл. 13 от Проекта за подписване и представяне на декларация от пълнолетно лице, отнасяща се за лице под 14 години –ползвател на атракцион, би могло да ограничи правото на това лице за достъп до игри и дейности за отмора, ако тези дейности са подходящи за неговата възраст. Това може да доведе до пряко нарушение на Конвенцията за правата на детето от страна на Република България като страна, която я е ратифицирала и се е задължила да я спазва. Следва да подчертаем и че съгласно чл. 28 от Закона за нормативните актове, Проектът на закон или кодекс, трябва да съответства с правилата на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека. Още повече въвеждането за изискване за предоставяне на такава декларация, нейното съхранение и защитата на		

		личните данни, попълнени в нея, създава допълнителна административна тежест за доставчиците на атракционни услуги. Представянето, попълването и съхранението на тази декларация ще доведе до невъзможност доставчика на атракционна услуга да обезпечи изпълнението ѝ, преди да е администрирал декларациите на всички ползватели на услугата, спазвайки действащото в страната законодателство, гарантиращо защитата на личните данни и обработката на документи. Тази административна „тежест“ на практика ще забави изпълнението на услугата и ще е предпоставка за претенции за неточното ѝ изпълнение от страна на ползвателите към доставчика. Следва да отбележим и че самото предоставяне на декларация от пълнолетно лице по никакъв начин не гарантира живота и здравето на непълнолетното лице, използващо атракцион, който не е подходящ за неговата възраст, и в случай, че недоросъвестен доставчик на атракционни услуги допусне непълнолетен ползвател до съответния атракцион. Предвид гореописаното, изразяваме становище, че най-добрата мярка, гарантираща безопасността на ползвателите на атракционни услуги под 14-годишна, е ограничаването използването на атракциони, които не са подходящи за тези ползватели, а това от своя страна да бъде съобщавано на ползвателите и на техните пълнолетни придружители по подходящ и категоричен начин. С оглед на гореописаното и като вземете предвид приложените от нас редакции на Проекта, моля ги съобразите преди изпращане на Проекта по съответния законов ред за обсъждането му от Министерски съвет на Република България. Изразяваме желание и готовност да участваме в обсъждането на Проекта в бъдещи работни групи към		

		Министерски съвет и парламентарни комисии към Народното събрание на Република България.		
44.	23 септември 2025 г. 15:54:33 ч. akmail	Възражения по чл. 22 Обществените отношения, свързани с извършването на водноатракционни услуги с яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение вече са уредени с наредбата по чл. 5, ал. 4 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, приета с ПМС № 293 от 07.12.2009 г. Така че препратката, съдържаща се в ал. 1 на чл. 22 към Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и всички подзаконови актове по неговото прилагане, е неправилна. Освен това текстът на алинеята не е формулиран на ясен и разбираем език. Затова предлагам ал. 1 на чл. 22 да се редактира по следния начин: (1) Предоставянето на водноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 3 във вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазването на изискванията на този закон и на наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и подзаконовите актове по неговото прилагане. С оглед на предложената редакция на ал. 1 на практика още повече се лишава от смисъл съществуването на ал. 2 и 3 в чл. 22. Затова предлагам те да отпаднат.	Приема се по принцип.	Текстовете на законопроекта са редактирани в тази им част.
45.	23 септември 2025 г. 15:55:35 ч. akmail	Възражения по чл. 23 В ал. 1 на чл. 23 има неясна препратка към други водни обекти. Затова предлагам в ДР да се добави определение за „воден обект“, за да е ясно дали това понятие следва да се разбира в	Приема се по принцип.	Текстовете на законопроекта са редактирани.

		смисъла на т. 34 от ал. 1 на §1 от ДР на Закона за водите или означава нещо друго. Освен това предлагам по отношение предоставянето на водноатракционни услуги на места, различни от посочените в чл. 22, ал. 1, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Мотиви: В случая става въпрос за уреждане на обществени отношения от една и съща област – водноатракционни услуги, независимо от мястото, където се предоставят тези услуги. Ето защо трябва да се спази изискването по чл. 10, ал. 1 от ЗНА.		
46.	23 септември 2025 г. 15:58:04 ч. akmail	Възражения по глава седма Възразявам анблок срещу разпоредбите, включени в глава седма, по изложените по-долу съображения. Първата алинея от чл. 24 спокойно може да отпадне като просто се прецизира определението, дадено в §1, т. 1 от ДР по следния начин: 1. „Акредитиран орган за контрол“ е орган за контрол, акредитиран от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ по БДС EN ISO/IEC 17020 при условията и по реда на Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието. А нуждата от прецизиране на определението и така е налице, тъй като в закона се използва терминът „акредитиран орган за контрол“, а не „Акредитиран орган за контрол на съоръженията, оборудването и предпазните средства на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност“. Освен това акредитацията (виж повече на https://www.nab-bas.bg/akreditatsiya/kakvo-e-akreditatsiya.html) представлява официално признаване на компетентност за изпълнение на конкретни задачи от специализиран държавен орган (ИА „БСА“). Което означава, че органът по оценка на	Приема се по принцип.	Текстовете на законопроекта са редактирани.

		съответствието (наричан в закона „акредитиран орган за контрол“) е оценен и постоянно контролиран да доказва своята компетентност, безпристрастност и възможности да прави оценки за съответствие по международно признати стандарти. Така че ал. 2 от чл. 24, както и чл. 25 и чл. 26 са абсолютно безпредметни. Систематичното място на разпоредбите на ал. 3 и 4 от чл. 24 е в чл. 18, тъй като се отнасят към общите правила и нормативи за безопасност (виж заглавието на глава трета). От ал. 3 на чл. 24 трябва да отпадне първоначалния контрол, освен ако той бъде добавен и в чл. 18. Разпоредбата на ал. 5 от чл. 24 е абсолютно ненужна. Ако контролът е извършен и са издадени необходимите документи, няма никакво значение дали възлагането на тази дейност е станало с писмен договор. Ненужността от тази разпоредба се доказва и от липсата на подобна на нея в чл. 27. Разпоредбата на чл. 27 е много неясна. Наредбата по чл. 119е от ЗГВ се отнася до дейности, свързани със свръхлеки въздухоплавателни средства (СлВС), с които се извършват полети с нетърговска цел. А въздушноатракционните услуги са търговска дейност. Освен това чл. 153 от въпросната наредба принципно не допуска употребата на СлВС за въздушноатракционни услуги. В глава седма липсват каквито и да е разпоредби за контрол по отношение на съоръженията, оборудването и екипировката, използвани за водноатракционни услуги. А в глава шеста също липсват такива разпоредби.	Приема се частично.	Целта на разпоредбата е да се осигури възможността за контрол над въздушноатракционните дейности от лица, които имат еквивалентен опит и квалификация, компетентност, свързани с предоставяната услуга, предвид което и в допълнителните разпоредби на законопроекта се извършва изменение на ЗГВ в тази част.
47.	23 септември 2025 г. 15:59:01 ч. akmail	Възражения по допълнителните разпоредби Предлагам в §1 на ДР да се промени определението по т. 4 за „водноатракционни услуги“ по следния начин: 4. „Водноатракционни услуги“ са услуги, свързани с използване на плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение срещу заплащане.	Не се приема.	Съществуващото легално определение за водноатракционни услуги в наредбата, издадена по прилагане на ЗМПВВППРБ, е за целите на действащата наредба

		Мотиви: В наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България вече се съдържа легално определение за „водноатракционни услуги“.		в рамките на съществуващия й предметен обхват. „Наличното“ определение необосновано би стеснило изискванията за атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност. В тази връзка настоящият законопроект залага на по-широка дефиниция, като правилата ще бъдат развити чрез надграждане на текстовете във вече съществуващата наредба.
48.	23 септември 2025 г. 16:00:00 ч. akmail	Възражения по § 4 от ПЗР Предлагам да отпадне §4 от ПЗР по следните съображения: - в наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България се съдържа легално определение за „джет“, така че няма нужда да се създава различно по смисъл определение за същия термин и в Кодекса за търговското корабоплаване; - дейностите, свързани с водноатракционни услуги, се регулират с наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Така че е логично, ако ще се въвеждат изисквания към водачите на джетове, това да стане с изменение и допълнение на тази наредба, а не с дописване на Кодекса за търговското корабоплаване.	Не се приема.	Съгласно аргументите, изложени в бележка № 47.
49.	23 септември 2025 г. 16:03:20 ч. akmail	Възражения по § 5 от ПЗР 1. Възразявам срещу предлаганото изменение и допълнение в ал. 1 на чл. 24г от ЗАП по следните съображения: - думата „превоза“ е в единствено число, докато изречението започва с множественото число на тази дума – „превозите“;	Приема се.	Отразено е в законопроекта.

		- думата „притежавам“ обичайно се отъждествява с право на собственост, а в същото време превозното средство, с което се извършват атракционните превози, може да бъде и наето; - в ал. 2 не се съдържат конкретни изисквания към превозните средства, така че няма логика в изречение първо на ал. 1 да се прави препратка към такива изисквания; С оглед на горното предлагам изречение първо на ал. 1 в чл. 24г да се промени по следния начин: „Превозите с атракционна цел се извършват със собствени и/или наети пътни превозни средства от търговци, регистрирани по Търговския закон и вписани в базата данни на общината, където ще се извършват превозите. 2. Предложената промяна в досегашната ал. 5 на чл. 24г от ЗАП е неясна. Превозните средства от категория М1 са леки автомобили и за тяхното управление се изисква свидетелство за управление В. 3. Предлагам от предложената нова ал. 7 в чл. 24г от ЗАП да отпаднат думите „и постигнатите договорености с Кмета на съответната община“. Мотиви: С тези думи се прави намек за корупция. Ако има някакъв договор, то той е сключен с общината, а не с кмета. 4. Предлаганият нов чл. 24г1 в ЗАП е формулиран много неясно и двусмислено, от което ще възникнат трудности по точното прилагане на закона. Мотиви: 1) Алинея 1 на чл. 24г1 регламентира с какви превозни средства се извършват превозите с атракционна цел. Но това е направено и в т. 57 на §1 от ДР на ЗАП. Така че ал. 1 ще внесе само объркване. 2) В ал. 2 на чл. 24г1 се говори за лицата по чл. 24г, ал. 1. Но там има две категории лица – търговци и кметове. Следва да се уточни за кои точно лица става въпрос. 3) В ал. 3 на чл. 24г1 се съдържа противоречие – от една страна т. 1 препраща към всички задължителни условия за	Приема се. Приема се. Приема се. Приема се.	Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта. Отразено е в законопроекта.

		вписване по чл. 24г, ал.2, т. 2, които включват и документ за собственост или договор за ползване на превозното средство, а от друга страна т. 2 е специално посветена само на липсата на договор за ползване на превозното средство, тоест само на едно от задължителните условия за вписване по чл. 24г, ал.2, т. 2. 4) Точка 3 от ал. 3 на чл. 24г1 е формулирана неправилно и трябва да се промени по следния начин: „3. лицето по чл. 24г, ал. 1 е подало писмено заявление за заличаване на съответното превозно средство от базата данни.“ 5) Алинея 5 на чл. 24г1 е много объркваща. В предходните алинеи 3 и 4 на същия член се говори за заповед на кмета, а в ал. 5 изненадващо се оказва, че заповед за заличаване на вписване може да издаде и оправомощено от кмета длъжностно лице. Предлагам ал. 5 да се промени по следния начин: (5) Заповедите, издадени по реда на ал. 3 или ал. 4, могат да бъдат оспорени по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
		5. Предлаганото допълнение в ал. 1 на чл. 93 е неподходящо, защото изброените в тази алинея документи са издадени за моторното превозно средство, докато заповедта за определяне на маршрут при превоз с атракционна цел не се издава за моторно превозно средство (предлаганата нова ал. 3 на чл. 24г не указва, че заповедта се издава за моторно превозно средство).	Приема се.	Отразено е в законопроекта.
		6. Предлаганото допълнение на ал. 2 от чл. 93 е незаконосъобразно. Няма законово задължение водачите на превозни средства, с които се изпълняват превози с атракционна цел, да носят заповедта за определяне на маршрута за тези превози. Така че непредставянето при проверка на тази заповед не може да е основание за налагане на наказание.	Не се приема.	Предвидено е да бъде осъществяван контрол от

		7. От разпоредбите на предлагания нов чл. 96е в ЗАП не става ясно дали отписването от базата данни става служебно, на база издаденото за нарушението наказателно постановление, или е необходима заповед на кмета. Също така не е ясно дали отписването от базата данни представлява наказание или е принудителна административна мярка. Ако е първото, това е нарушение на ЗАНН, където такъв вид административно наказание не е предвиден, а ако е второто – разпоредбата трябва да се премести в глава девета.		кметовете на общините по спазване на правилата за извършване на превози с атракционна цел. Целта е да се засили контролът от длъжностните лица с оглед недопускането на движение на пътните превозни средства и на съставите на пътни превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел по маршрути на движение, различни от определените от кметовете на общини.
50.	23 септември 2025 г. 16:04:45 ч. akmail	Възражения по § 6 от ПЗР Възразявам срещу предлаганата промяна в чл. 471, ал. 2 на КЗ, с която за средства за обществен превоз на пътници следва се определят и бавнодвижещи се превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност. Това на практика са превозни средства-влекачи, в които няма места за пътници. Така че за тях всъщност няма как да се сключи задължителната застраховка „Злополука“ на пътниците.	Не се приема	Превозите с атракционна цел по своя характер засягат всички граждани, поради което се предвижда задължителни застраховки да са застраховка „Гражданска отговорност“ (чл. 147 от ЗДвП) на автомобилистите и застраховка „Злополука“ на пътниците (чл. 461, т. 2 от КЗ)
51.	23 септември 2025 г. 17:13:33 ч. qwaslpw01	Относно ползването на тези услуги от деца под 14 години Считаме, че предложения законопроект съдържа разпоредби, които ако влязат в сила ще затруднят предоставянето на атракционни услуги в страната. От една страна това ще доведе до ограничаване на свободната търговска инициатива в Република България, а от друга ще създаде предпоставка за нарушаване на гарантираните права и свободи на децата, съгласно ратифицираните от страната ни международни договори.	Приема се по принцип	Проектът предвижда задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, които ползват атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, при възникване на застрахователен интерес. Приложена е оценка на въздействието.

		С цел систематизиране на настоящото становище, прилагаме към него публикувания Проект с нанесени редакции от наша страна, като бихме искали да обърнем по-подробно внимание на два момента от Проекта касаещи въвеждане на изискване за застраховка на доставчиците на атракционни услуги и ползването на тези услуги от деца под 14 години. На първо място, считаме, че в процеса на създаване на така предложената разпоредба на чл. 8, ал.1 от Проекта, а именно : „Доставчиците на атракционни услуги по чл. 2 застраховат отговорността си спрямо лицата, ползващи услугата и спрямо трети лица.“ не е приложен един от основните аналитични инструменти на законотворчеството, а именно прилагане на оценка на въздействие на предложената разпоредба, съгласно изискванията на Глава Втора от Закона за нормативните актове . Оценката на въздействието гарантира, че процесът на вземане на решения и приемането на законодателство се базира на практики и данни, както и че предлаганата нормативна промяна съответства на целите на предложеното регулиране на обществените отношения. В настоящия случай липсва анализ доколко е възможно въобще въвеждането на специфична застраховка за доставчиците на атракционни услуги, предвид това, че към настоящия момент такава не се предлага от осъществяващите застрахователна дейност в страната застрахователни дружества. Липсата на такъв застрахователен продукт ще доведе или до установяването на много дълъг период между приемането на закона от парламента и влизането му в сила (vacacio legis), докато се въведе подходящ застрахователен продукт, което ще постави под риск обществените отношения по предоставянето на атракционни услуги, или на практика ще преустанови дейността на доставчиците на тези услуги под страх от налагане на административнонаказателна отговорност, предвидена в разпоредбата на чл. 30 от		

		Проекта, ако той влезе незабавно в сила след приемането му като закон от Народното събрание на Република България. Предвид гореописаното, изразяваме становище, че за да се гарантира отговорността на доставчиците на атракционни услуги спрямо техните ползватели, в най-кратки срокове след приемане и обнародване на Проекта като закон, единственият възможен и приложим вариант е застраховката „Злополука“, такава каквато се прилага на пътниците в обществения транспорт. Тази застраховка би обезщетила ползвателите на всички атракциони, без значение дали атракционните услуги се извършват с моторни, пътни превозни средства или без, защото по същество всички атракциони имат определен брой места и капацитет на използване на съоръженията, с които се предоставят атракционните услуги. Такъв тип застрахователен продукт е наличен и се предлага от застрахователните дружества в страната, като документът доказващ, че едно лице е бил ползвател на атракционна услуга е билета издаден от доставчика на тази услуга. Основни покрити рискове на тази застраховка са смърт от злополука или инвалидност вследствие злополука, каквито по същество са и рисковете, които вносителят на Проекта цели да покрие с въвеждането на изискване за застраховка.		
52.		С предложената разпоредба на чл. 13 се препятства гарантираните права от Конвенцията на ООН На следващо място, следва да отбележим, че с предложената в Проекта разпоредба на чл. 13 се препятства гарантираните права от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана от Република България с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г. Съгласно чл. 31 от Конвенцията за правата на детето: 1. Държавите - страни по Конвенцията, признават правото на детето на отдих и почивка, на участие в игри и дейности за	Не се приема	Същевременно, текстовете в тази им част са претърпели промяна, като преработеният текст предвижда, че със заплащането на цената на услугата, потребителят се съгласява с правилата за ползването й и с рисковете, свързани с нея.

		отмора, подходящи за възрастта му, и на свободно участие в културния живот и изкуствата. 2. Държавите - страни по Конвенцията, зачитат и развиват правото на детето на пълноценно участие в културния и творческия живот и насърчават предоставянето на подходящи и равни възможности за културна и творческа дейност, отдих и отмора. Водени от тези разбирания, редица европейски държави ограничават достъпа до атракционни услуги по критерия „подходяща възраст“, съобразявайки възможните рискове за ползвателите на атракциони с техническите характеристики на атракционните съоръжения и физическите дадености на ползвателя – ръст, тегло и др. В този смисъл, ползвател на дадена атракционна услуга не може да бъде лице, което не отговаря на изискванията на атракционното съоръжения за възраст, ръст и тегло, за да се гарантира безопасността на този ползвател. Това е широко разпространен принцип за осигуряване безопасността на ползвателите на атракциони в световен мащаб. Считаме, че той следва да бъде приложен пряко и в законодателството уреждащо тези обществени отношения в страната ни, без да се въвеждат допълнителни административни тежести за доставчиците на атракционни услуги. Въвеждането на допълнително изискване в чл. 13 от Проекта за подписване и представяне на декларация от пълнолетно лице, отнасяща се за лице под 14 години – ползвател на атракцион, би могло да ограничи правото на това лице за достъп до игри и дейности за отмора, ако тези дейности са подходящи за неговата възраст. Това може да доведе до пряко нарушение на Конвенцията за правата на детето от страна на Република България като страна, която я е ратифицирала и се е задължила да я спазва. Следва да подчертаем и че съгласно чл. 28 от Закона за нормативните актове, Проектът на закон или кодекс, трябва да съответства с правилата на Конвенцията за защита на правата на човека		

		и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека. Още повече въвеждането за изискване за предоставяне на такава декларация, нейното съхранение и защитата на личните данни, попълнени в нея, създава допълнителна административна тежест за доставчиците на атракционни услуги. Представянето, попълването и съхранението на тази декларация ще доведе до невъзможност доставчика на атракционна услуга да обезпечи изпълнението ѝ, преди да е администрирал декларациите на всички ползватели на услугата, спазвайки действащото в страната законодателство, гарантиращо защитата на личните данни и обработката на документи. Тази административна „тежест“ на практика ще забави изпълнението на услугата и ще е предпоставка за претенции за неточното ѝ изпълнение от страна на ползвателите към доставчика. Следва да отбележим и че самото предоставяне на декларация от пълнолетно лице по никакъв начин не гарантира живота и здравето на непълнолетното лице, използващо атракцион, който не е подходящ за неговата възраст, и в случай, че недобросъвестен доставчик на атракционни услуги допусне непълнолетен ползвател до съответния атракционни. Предвид гореописаното, изразяваме становище, че най-добрата мярка, гарантираща безопасността на ползвателите на атракционни услуги под 14-годишна, е ограничаването използването на атракциони, които не са подходящи за тези ползватели, а това от своя страна да бъде съобщавано на ползвателите и на техните пълнолетни придружители по подходящ и категоричен начин.		
53.	Комисия за финансов надзор, изх. № 04-12-5#1/23.09.2025/23.9.2025	Във връзка с публикувания на Портала за обществени консултации на Министерския съвет проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена		

		опасност, Комисията за финансов надзор изразява следните предложения и бележки: I. По § 5, т. 1, буква „е“ от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта, във връзка с чл. 24г от Закона за автомобилните превози предлагаме думите „О1 или“ да отпаднат. Мотиви: С предложеното допълнение в § 5, т. 1, буква „е“ от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се предвижда, че при превози с атракционна цел може да се използват превозни средства от категория Ml, М2 или М3 или състав от превозни средства от категория О1 или О2, за управлението на които се изисква свидетелство за управление D1, DIE, D или DE. Превозни средства от категория М1, М2 и М3 са автомобили за превоз на пътници, които отговарят на дефиницията на превозно средство съгласно чл. 481, ал. 1 от Кодекса за застраховането и за тях на общо основание възниква задължението за сключване и поддържане на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. По отношение на ремаркетата задължение за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите също е налице, доколкото те също попадат в дефиницията по чл. 481, ал. 1 от Кодекса за застраховането. Изключение са ремаркета от категория О1 (до 750 килограма), които макар че са превозно средство по дефиниция във връзка с тях не възниква задължение за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. С оглед на това, предложеното допълнение в § 5, т. 1, буква „е“ от законопроекта, в частта му относно ремаркетата от категория О1, влиза в противоречие с нормативната уредба за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по- конкретно чл. 483, ал. 7, т. 1 от Кодекса за застраховането, който предвижда, че за	Приема се.	Отразено е в проекта

		ремаркета от категория О1 не се сключва задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. II. Във връзка с предложението за въвеждане на задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в обществения транспорт изразяваме следното: В мотивите към законопроекта не се съдържат съображения относно необходимостта от такава застраховка, като е посочено единствено, че законопроектът цели да гарантира високо ниво на безопасност при ползването на съоръженията, оборудването и екипировката, необходими за предоставянето на услугите чрез въвеждане на задължителна застраховка и независим контрол и че задължителната застраховка „Злополука“ осигурява реална защита на ползвателите на услугата. Не са представени данни за наличието на злополуки при ползване на превозни средства за превоз с атракционна цел, за техния брой и за тежестта на причинените щети. Може да се вземе предвид, че интересите на лицата, превозвани в превозни средства за превози с атракционна цел, са защитени в случай на вреди, настъпили от злополука при пътнотранспортно произшествие, на база вече съществуващото задължение за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. По отношение задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се прилага разпоредбата на чл. 477, ал. 3 от Кодекса за застраховането, която предвижда, че за трети лица се смятат всички увредени лица, с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. По тази задължителна застраховка право на обезщетение имат всички пътници, намиращи се в превозното средство, с изключение на водача на превозното средство. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди в резултат на причиненото телесно увреждане или смърт, в размер до 6 450 000 евро за всяко	Приема се по принцип.	

		събитие, независимо от броя на увредените лица. При неспазване на задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите лицата имат право на обезщетение от Гаранционния фонд. Въвеждането на изискване за задължително сключване на застраховка „Злополука“ предлагаме да бъде надлежно мотивирано и обосновано, като независимо от изискването за задължително сключване и на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Комисията за финансов надзор предлага следната редакция по § 6 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта: III. „§ 6. В Кодекса за застраховането, в чл. 471, ал. 2 се създава т. 7: 7. превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел.“ Мотиви: Предложението е редакционно и цели да постигне максимална нормативна икономия като не допуска промяна на заглавието и систематиката на разпоредбите на глава четиридесет и шеста от Кодекса за застраховането, както би се получило ако се запази обявената за обществено обсъждане редакция на параграфа. III. Във връзка с предложението за въвеждане на задължителна застраховка „Професионална отговорност“ за лицата, които възнамеряват да предоставят атракционна услуга и делегацията за приемане на подзаконов нормативен акт, уреждащ условията и редът за задължително застраховане посредством тази застраховка, предлагаме да се вземе предвид субсидиарното приложение на чл. 469, ал. 1 и 3 от Кодекса за застраховането, като при преценка, че е необходимо отклонение от тези разпоредби, да се предвидят съответни правни норми в законопроекта или когато е приложимо - в подзаконов нормативен акт.	Приеме се частично. Приема се по принцип като правилно, но в проекта е предвидена застраховка „Злополука“, но не и застраховане на професионалната отговорност.	

		IV. По § 5 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта относно измененията и допълненията в Закона за автомобилните превози: В резултат на предложените изменения и допълнения в Закона за автомобилните превози ще се използват понятията: моторни превозни средства (чл. 24г, ал. 2, т. 2 и ал. 5, т. 3), пътни превозни средства (чл. 24г, ал. 2, т. 2 и ал. 4 и 6), превозни средства (чл. 24г, ал. 1, ал. 2, в текста преди т. 1 и в т. 2, буква „д“, ал. 5, изречение второ, чл. 24г[1], ал. 3 и ал. 4, т. 2), състави от пътни превозни средства (чл. 24г, ал. 4) и бавнодвижещи се превозни средства (чл. 24г[1], ал. 1). Използваните понятия предлагаме да бъдат прецизирани, включително като се уеднаквят с тези по Закона за движението по пътищата (напр. относно „бавнодвижещи се пътни превозни средства“), а за тези за които се влага различен смисъл да се създадат необходимите легални дефиниции. В момента със законопроекта се посочва, че за вписване на търговеца и превозното средство в базата данни по чл. 24г, ал. 1 от Закона за автомобилните превози е необходимо със заявлението да се посочат данните за моторните превозни средства и пътните превозни средства, с които ще се извършват превозите с атракционна цел, в ал. 5 се посочва, че в базата данни се вписват единствено данни за моторните превозни средства и в ал. 6 се изисква водачите да бъдат правоспособни за съответното пътно превозно средство, а от друга страна чл. 24г[1], ал. 3 дава правомощие на кметовете да заличават превозните средства, когато престанат да отговарят на задължителните условия за вписване по чл. 24г, ал. 2, т. 2, където се говори за моторни превозни средства и за пътни превозни средства, поради което изначално се генерира необходимостта от тълкуване на нормите. Комисията за финансов надзор споделя важността от приемането на нормативен акт, който да уреди изисквания за	Приема се по принцип.	

		безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Комисията за финансов надзор изразява готовност при необходимост да окаже допълнително експертно съдействие в обхвата на законоустановените й правомощия по проекта на закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.		
54.	Национално сдружение на общините в Република България, изх. № И-1706/25.09.2025 г.	I. Принципни бележки: Изразяваме принципна подкрепа за приемането на предложения проект на закон, но подчертаваме, че същият показва определени дефицити. Контролът върху дейности с повишена опасност не попада в традиционните компетентности на общините по чл. 17 ЗМСМА и неговото осъществяване изисква техническа експертиза, с която общинските администрации обичайно не разполагат. Липсата на оценка на въздействието на предложената нова законова уредба върху дейността на общините представлява основен недостатък на законопроекта и противоречи на конституционния принцип за адекватно ресурсно осигуряване при възлагане на нови задължения на органите на местната власт. Новите отговорности на общините генерират определени разходи - създаване на специализирани звена в местната администрация или определяне на отговорни служители, обучение на кадри, разработване на вътрешни документи. Необходимостта от привличане на външни експерти по техническа тематика за нуждите на административно-наказателните производства, изисква допълнително финансиране, което не е отчетено в законопроекта. Съкратената процедура за обществено обсъждане на законопроекта съгласно чл. 26, ал. 4 ЗНА също поражда редица въпроси. Мотивите на вносителя посочват най-общо „наболели проблеми“, без посочване на конкретните	Приема се по принцип.	Законопроектът е преработен в резултат на постъпилите бележки и предложения в хода на общественото обсъждане и в хода на проведеното съгласуване с министерствата и ведомствата. Законопроектът цели да даде систематично и максимално обобщено общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност. Наличната правна уредба не е систематизирана, а някъде – въобще липсва. Там, където са необходими твърде специфични знания, са отчетени съответните становища на компетентните органи – например становището на КФН в частта за задължителното застраховане „Злополука“, като наред с това са отчетеии и специфични моменти – като например ползвателите на услугите (предимно деца), както и броят на потребителите. Във връзка с

		обстоятелства, налагащи прилагането на съкратения срок за обществено обсъждане на законопроекта. Сложността на материята и нейното значително въздействие върху общинските администрации изискват провеждането на пълноценно широко обществено обсъждане за намиране на работещи решения и избягване на непредвидени проблеми. Ефективното прилагане на закона зависи пряко от способността на органите на изпълнителната власт на централно и местно ниво да осигурят устойчиво и професионално изпълнение на законовите изисквания чрез методическа подкрепа и предоставяне на общините на адекватни човешки, технически и финансови ресурси. II. Конкретни предложения: 1. В чл. 6 се създават ал. 8 и ал. 9: „(8) В регистъра по ал. 1 се вписват данни за съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услугите по чл. 2, включително техническите характеристики, данните за производителя, сертификатите за контрол от акредитирани органи, плана за безопасност, валидната застрахователна полица и датите на извършените проверки. (9) Промените в данните по ал. 8 се вписват в регистъра в 14-дневен срок от настъпването им.“ Мотиви: Регистърът следва да съдържа необходимата информация не само за доставчиците на услуги, но и за самите съоръжения, оборудване и екипировка, тъй като именно те са физическата основа на потенциалния риск за безопасността на ползвателите. Без детайлно вписване на техническите характеристики, данните за производителя, сертификатите за контрол от акредитирани органи и валидността на застрахователните покрития контролните органи няма да могат да извършват ефективен надзор и проследимост на техническото състояние на съоръженията. Информацията за плана за безопасност и отговорното лице е важна за бързата реакция при инциденти и координация	Приема се по принцип.	последното са предложение и съответните изключения от Кодекса за застраховането.

		между различните контролни органи. Задължителното актуализиране на данните в 14-дневен срок е необходимо за предотвратяване използването на съоръжения с изтекли сертификати, застраховки или неактуални планове за безопасност, което представлява непосредствена опасност за живота и здравето на ползвателите. 2. Създава се чл. 7а: „Чл. 7а. (1) Съоръжения, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1, могат да бъдат експлоатирани на територията на друга община срещу представяне на: 1. валиден сертификат за контрол от акредитиран орган; 2. валидна застрахователна полица; 3. уведомление до кмета на общината по мястото на експлоатацията на съоръжението. (2) Уведомлението по ал. 1, т. 3 се подава най-малко 7 дни преди началото на експлоатацията на съоръжението.“ Мотиви: Повечето атракционни съоръжения са мобилни по природа и се придвижват между различни общини според сезонни фактори и търговски възможности. Изискването за повторна регистрация при всяко преместване би създало неоправдана административна тежест. Предложеният механизъм осигурява баланс между необходимостта от контрол и практическите нужди на операторите. 3. По чл. 8: Член 8, ал. 2 придобива следната редакция: „(2) Условията и редът за задължително застраховане по ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на министъра на туризма. Минималните застрахователни суми в тези случаи не могат да бъдат по-ниски от сумите по чл. 249, ал. 1 от Кодекса за застраховането.“ Мотиви: Ефективната защита на ползвателите изисква осигуряване на адекватни застрахователни покрития за пълно обезщетение при настъпили вреди. Липсата на минимални лимити създава риск от подзастраховане.	Не се приема. Не се приема.	Доколкото става въпрос за изисквания за безопасност, е необходимо и при „монтирането“ на съоръжения на територията на друга община, да бъдат спазени установените изисквания, без последните да бъдат „намалявани“. Минималната застрахователна сума за едно лице, установена към момента в Кодекса за застраховането е 50 000 лв. При съоръжения, които обичайно се „ползват“ от много хора, въвеждането на по-висока минимална застрахователна сума по задължителната застраховка „Гражданска

		Предложението цели съизмеримост със застрахователните лимити в други сфери с висок риск, където действат определени стандарти за защита.		отговорност“, на практика би довело до невъзможност за изпълнение на подобно законово изискване и би създало пречки за извършване на дейността. Поради тази причина, законопроектът е изключил приложното поле на чл. 476 от КЗ, с цел Министерският съвет да определи по-ниска минимална застрахователна сума.
		4. По чл. 39: Член 39, т. 1 придобива следната редакция: „1. кмета на общината или кмета на района по местонахождение на предоставянето на атракционна услуга по чл. 2, ал. 2, т. 1, или упълномощени от тях длъжностни лица - за услугите по чл. 2, ал. 2, т. 1 и за водноатракционните услуги, когато се предоставят във водни обекти извън тези по чл. 22, ал. 1;“ Мотиви: В общините с районно деление централизираното упражняване на контролни функции би попречило на постигането на ефективен контрол. Районните кметове, поради близостта си до обектите и по-добрата информираност за местните специфики, са в по-добра позиция за упражняване на оперативен контрол.	Приема се.	Отразено е в проекта.
		5. По Допълнителни разпоредби В § 1 се създава точка …: „…Критерии за повишена опасност“ са съвкупността от технически параметри, включващи вида на съоръжението, максималната скорост на движение, височината на експлоатация, възрастовите ограничения за ползвателите и други характеристики, определени с наредбата по чл. 20, ал. 1.“ или алтернативно	Не се приема.	Предложението не позволява да бъдат обхванати всички възможни атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

		в § 1, т. 2 след думите „на трети лица“ се добавят думите: „която се определя въз основа на технически критерии, включващи вида на съоръжението, максималната скорост, височината на експлоатация и възрастовите ограничения, посочени в наредбата по чл. 20, ал. 1.“ Мотиви: Липсата на обективни критерии за определяне кои съоръжения представляват източник на повишена опасност създава предпоставки за прояви на субективизъм при преценката на обстоятелствата. Установяването на ясни, измерими критерии ще улесни работата на контролните органи и ще гарантира еднакво третиране на сходни случаи. 6. По Преходните и заключителните разпоредби: 6.1. В § 3 думите „в 6-месечен срок“ се заменят с думите „в 9-месечен срок“. Мотиви: Удължаването на срока се налага поради предложението по чл. 6, ал. 8 и 9 за въвеждане на разширени изисквания за регистрацията, които налагат промени в информационните системи на Министерството на туризма и общинските администрации. Общинските администрации се нуждаят от време за обучение на служителите и разработване на вътрешни процедури за събиране и верификация на техническата информация. Операторите на атракционни услуги също се нуждаят от допълнително време за систематизиране на цялата техническа документация, актуализиране на сертификатите за контрол и привеждане на застрахователните полици в съответствие с новите изисквания. 6.2. По § 5, т. 5 относно чл. 96е: 6.2.1. В ал. 1 и ал. 2 - думите „глоба или имуществена санкция“ се заменят с думата „глоба“. 6.2.2 Създава се нова ал. 3: „(3) Наказанията по ал. 1 и ал. 2 се налагат при умишлено нарушение.“ Досегашната ал. 3 става ал. 4.	Не се приема. Приема се.	Срокът от 6 месеца се приема да удачен за съобразяване с изискванията на законопроекта.

		Мотиви: Длъжностното лице е физическо лице, на което според ЗАНН се налага глоба, а не имуществена санкция. Предложените размери на санкциите не са пропорционални спрямо естеството на нарушенията и материалното положение на общинските служители. Санкцията от 5000 лв. многократно превишава месечните възнаграждения на масовата категория общински служители, което прави наказанието неефективно и несправедливо. Субективният елемент при извършване на предвиденото административно нарушение има определящо значение – непредпазливостта като форма на вината не следва да се третира от закона със същата строгост като умишленото нарушение. Освен това конституционният принцип на равенство на гражданите пред закона изисква съответствие със санкциите за служителите и на останалите предвидени в закона контролни органи. 6.3. Създава се § … „§… Министърът на транспорта и съобщенията съвместно с министъра на туризма издават указания по прилагането на този закон.“ Мотиви: Ефективното прилагане на закона зависи от наличието на подходящи практически инструменти с методическа насоченост. Общинските администрации се изправят пред необходимостта от бързо натрупване на експертни познания в изцяло нова област, което изисква целенасочена подкрепа от страна на централната изпълнителна власт. Това важи с особена острота за курортните общини, където през активния сезон броят на съоръженията многократно нараства.	Не се приема.	Общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност са уредени в законопроекта, по неговото прилагане е предвидено да бъдат издадени или приети подзаконови актове, както и да бъдат съответно променени издадени или приети подзаконови нормативни актове, които уреждат обществени отношения, предмет на настоящия законопроект. По този начин предвижданията са да бъде създадена систематизирана правна уредба. Даването на указания по прилагане на

				закона, не е препоръчително, доколкото последните е възможно да бъдат използвани за уреждане на обществени отношения, които подлежат на правна уредба с нормативен акт.